

Euroopan yhteisöjen virallinen lehti

ISSN 1024-3038

L 117

40. vuosikerta

7. toukokuuta 1997

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- * Neuvoston asetukset (EY) N:o 820/97, annettu 21 päivänä huhtikuuta 1997, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden merkitsemisen käyttöönottamisesta 1
- * Komission asetukset (EY) N:o 821/97, annettu 6 päivänä toukokuuta 1997, Vietnamin sosialistiselle tasavallalle myönnettävistä tekstiilituotteiden lisämääristä 9
- * Komission asetukset (EY) N:o 822/97, annettu 6 päivänä toukokuuta 1997, yhteisön viinianalyysimenetelmistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2676/90 muuttamisesta 10
- Komission asetukset (EY) N:o 823/97, annettu 6 päivänä toukokuuta 1997, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 13
- * Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/13/EY, annettu 10 päivänä huhtikuuta 1997, telepalvelualan yleisten valtuutusten ja yksittäisten toimilupien yhteisistä puitteista 15

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

97/287/EY:

- * Komission päätös, tehty 2 päivänä huhtikuuta 1997, polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä sellaisten Japanista peräisin olevien kuulalaaakereiden tuonnissa, joiden suurin ulkohalkaisija on enintään 30 millimetriä 28

Oikaisuja

- * Oikaistaan neuvoston asetukset (EY) N:o 723/97, annettu 22 päivänä huhtikuuta 1997, jäsenvaltioiden toimintaohjelmien toteuttamisesta EMOTR:n tukiosaston menojen valvonnan osalta (EYVL N:o L 108, 25.4.1997) 34

I

*(Säädökset, jotka on julkaistava)***NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 820/97,****annettu 21 päivänä huhtikuuta 1997,****nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden merkitsemisen käyttöönottamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

BSE-taudin aiheuttama kriisi on tehnyt naudanliha- ja naudanlihatuotteiden markkinat epävakaisiksi; vakauden palauttaminen näille markkinoille on osoittautunut välttämättömäksi; vakauden palauttaminen tapahtuu tehokkaimmin parantamalla näiden tuotteiden tuotannon ja markkinoille saattamisen avoimuutta erityisesti niiden jäljitettävyyden osalta,

tämän tavoitteen saavuttamiseksi on ensisijaisen tärkeää toisaalta ottaa tuotantovaiheessa käyttöön nykyistä tehokkaampi nautojen tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä ja toisaalta markkinoillesaattamisvaiheessa objektiivisiin perusteisiin pohjautuva erityinen yhteisön merkintäjärjestelmä naudanliha-alalla,

tämän parantamisen antamat takuut täyttävät myös tietyt yleisiä etua, kuten kansanterveyden ja eläinten terveyden suojelua, koskevat vaatimukset,

sen seurauksena kuluttajien luottamus naudanlihan ja naudanlihatuotteiden laatuun lisääntyä,

eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa sisämarkkinoiden toteutumista varten 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY ⁽⁴⁾

3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetään, että yhteisön sisäisessä kaupassa eläimet on varustettava tunnisteteella yhteisön määräysten mukaisesti ja että eläimet on rekisteröitävä siten, että alkuperä- tai kauttakulkutila, keskus tai järjestö voidaan jäljittää, ja että nämä tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmät on laajennettava kunkin jäsenvaltion alueen sisällä tapahtuviin eläinten siirtoihin ennen 1 päivää tammikuuta 1993,

kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista ja direktiivin 89/662/ETY, 90/425/ETY ja 90/675/ETY muuttamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/496/ETY ⁽⁵⁾ 14 artiklassa säädetään, että direktiivin 90/425/ETY 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukainen kyseisten eläinten tunnisteteella varustaminen ja rekisteröiminen on, teuraseläimiä ja rekisteröityjä hevoseläimiä lukuun ottamatta, tehtävä sen jälkeen, kun mainitut tarkastukset on suoritettu,

yhteisön tiettyjen maatalousalan tukijärjestelmien hallinnoiminen vaatii tietynlaisen karjan yksilöllistä tunnistamista; tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmien on tämän vuoksi sovellettava tällaisten toimenpiteiden soveltamiseen ja valvontaan; (...),

on tarpeen varmistaa tiedon nopea ja tehokas vaihto jäsenvaltioiden välillä tämän asetuksen moitteettomaksi soveltamiseksi; yhteisön säännökset on annettu jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden ja komission yhteistyöstä tull- ja maatalousasioita koskevan lainsäädännön oikean soveltamisen varmistamiseksi 19 päivänä toukokuuta 1981 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1468/81 ⁽⁶⁾ ja jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta

⁽¹⁾ EYVL N:o C 349, 20.11.1996, s. 10 ja EYVL N:o C 100, 27.3.1997, s. 22.

⁽²⁾ EYVL N:o C 85, 17.3.1997

⁽³⁾ EYVL N:o C 66, 3.3.1997, s. 84

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 29, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/ETY (EYVL N:o L 62, 15.3.1993, s. 49).

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 56, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla.

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 144, 2.6.1981, s. 1, muutettuna asetuksella (ETY) N:o 945/87 (EYVL N:o L 90, 2.4.1987, s. 3).

sekä jäsenvaltioiden ja komission yhteistyöstä eläinlääkintää ja kotieläinjalostusta koskevan lainsäädännön oikean soveltamisen varmistamiseksi 21 päivänä marraskuuta 1989 annetulla neuvoston direktiivillä 89/608/ETY⁽¹⁾,

nykyiset nautaeläinten tunnistamista ja rekisteröintiä koskevat säännöt on vahvistettu eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä 27 päivänä marraskuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/102/ETY⁽²⁾; kokemus on osoittanut, että tämän direktiivin täytäntöönpano ei ole toiminut täysin tyydyttävästi nautaeläinten osalta ja että sitä on vielä parannettava; tämän vuoksi on tarpeen antaa nautaeläimiä koskeva erityisasetus kyseisen direktiivin säännösten tehostamiseksi,

jotta parannetun tunnistusjärjestelmän käyttöönotto hyväksyttäisiin, on ensisijaisen tärkeää, että tuottajaan ei kohdisteta kohtuuttomia hallinnollisia muodollisuuksia koskevia vaatimuksia; täytäntöönpanon osalta on säädettävä käytännössä noudatettavissa olevat määräajat,

jotta eläimet voidaan yhteisön tukijärjestelmien valvomiseksi jäljittää nopeasti ja virheettömästi, kunkin jäsenvaltion on luotava ATK-pohjainen tietokanta, johon kirjataan eläinten tunnistetiedot, kaikki jäsenvaltion alueella olevat tilat ja eläinten siirrot tätä tietokantaa koskevia terveydellisiä vaatimuksia tämentävän, eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa annetun direktiivin 64/432/ETY muuttamisesta ja saattamisesta ajan tasalle 17 päivänä maaliskuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/12/EY⁽³⁾ säännösten mukaisesti,

on huolehdittava sellaisten teknisten edellytysten luomisesta, joilla varmistetaan paras mahdollinen tuottajalla oleva yhteys tietokantaan sekä tietokannoissa olevien tietojen laaja käyttö,

nautaeläinten siirtojen jäljittämiseksi eläimet on tunnistettava kumpaankin korvaan kiinnitettävän korvamerkin avulla ja eläimen mukana on sen kaikkien siirtojen aikana periaatteessa seurattava passi; korvamerkin ja passin ominaisuudet on määritettävä yhteisön tasolla; jokaista eläintä varten, jolle on annettu korvamerkit, on periaatteessa annettava passi,

kolmansista maista direktiivin 91/496/ETY mukaisesti tuotuihin eläimiin on sovellettava samoja tunnistusta koskevia vaatimuksia,

kunkin eläimen on säilytettävä korvamerkkinsä koko elinaikansa,

komissio tutkii parhaillaan yhteisön tutkimuskeskuksen suorittaman työn perusteella mahdollisuutta käyttää elektronisia menetelmiä eläinten tunnistamiseksi,

eläinten pitäjien, niitä kuljettavia lukuun ottamatta, on pidettävä tilallaan olevista eläimistä ajan tasalla olevaa rekisteriä; tämän rekisterin ominaisuudet on määritettävä yhteisön tasolla; näiden rekistereiden on pyynnöstä oltava toimivaltaisen viranomaisen saatavilla,

jäsenvaltiot voivat saattaa näiden toimenpiteiden aiheuttamat kustannukset koko naudanliha-alan kannettavaksi,

olisi nimettävä tämän asetuksen kunkin osaston soveltamisesta vastaava toimivaltainen viranomainen tai toimivaltaiset viranomaiset,

tällä asetuksella käyttöön otettavassa merkintäjärjestelmässä naudanlihalla tarkoitetaan naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 805/68⁽⁴⁾ 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tiettyjä tuotteita,

merkintäjärjestelmä on ennen 1 päivää tammikuuta 2000 naudanlihaa kaupan pitävälle toimijoille ja järjestöille vapaaehtoinen sikäli, että niiden toimijoiden ja järjestöjen, jotka haluavat tehdä merkintöjä naudanlihaan, on tehtävä se tämän asetuksen mukaisesti; kaikissa jäsenvaltioissa on 1 päivästä tammikuuta 2000 lukien otettava käyttöön pakollinen naudanlihan merkintäjärjestelmä; tällä pakollisella järjestelmällä ei suljeta pois sitä mahdollisuutta, että jäsenvaltio päättää soveltaa tätä järjestelmää vain vapaaehtoisesti tässä jäsenvaltiossa markkinoille saatettuun naudanlihaan; tässä asetuksessa säädetyn merkintäjärjestelmän on oltava voimassa 31 päivään joulukuuta 1999; jäsenvaltiot voivat halutessaan tehdä järjestelmästä tietyissä olosuhteissa pakollisen ennen 1 päivää tammikuuta 2000,

tämän asetuksen säännökset eivät saa asettaa kyseenalaiseksi voimassa olevaa yhteisön lainsäädäntöä elintarvikkeiden merkintöjen ja valvonnan, maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojaamisen, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden erityisluonnetta koskevien todistusten suojaamista, korkealaatuisen naudanlihan edistämisen ja markkinointitoimenpiteiden sekä lihan ja lihatuotteiden yhteisön sisäiseen kauppaan vaikuttavia, terveyteen liittyviä ongelmia koskevien sääntöjen aloilla,

⁽¹⁾ EYVL N:o L 351, 2.12.1989, s. 34

⁽²⁾ EYVL N:o L 355, 5.12.1992, s. 32

⁽³⁾ EYVL N:o L 109, 25.4.1997, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 148, 28.6.1968, s. 24, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 894/96 (EYVL N:o L 125, 23.5.1996, s. 1).

tällainen tehokas merkintäjärjestelmä perustuu mahdollisuuteen jäljittää eläin tai eläimet, joista merkitty naudanliha on peräisin; toimijan tai järjestön ottamat merkintäjärjestelyt hyväksytään vain, jos toimivaltaiselle viranomaiselle on toimitettu erittely ja viranomainen on hyväksynyt sen,

jotta merkinnässä olevista tiedoista vastaava taho voidaan tunnistaa oikein, toimijoilla ja järjestöillä on lupa tehdä merkintöjä naudanlihaan vain, jos merkinnässä on niiden nimi tai yksilöivä liikemerkki; merkinnässä sallitut tiedot olisi määriteltävä erikseen,

kolmansista maista yhteisöön naudanlihaa tuovat toimijat ja järjestöt saattavat myös haluta tehdä tuotteisiinsa merkintöjä tämän asetuksen mukaisesti; tämän vuoksi olisi säädettävä tuodun naudanlihan ottamisesta mukaan merkintäjärjestelmään; näillä säännöksillä on varmistettava, että tuotua naudanlihaa koskevat merkintäjärjestelyt ovat yhtä luotettavia kuin yhteisön naudanlihaa koskevat,

tässä asetuksessa säädettyjen merkintäjärjestelyjen luotettavuuden varmistamiseksi on tarpeen velvoittaa jäsenvaltiot toteuttamaan riittäviä ja tehokkaita valvontatoimenpiteitä; tämä valvonta toteutetaan sen vaikuttamatta valvontaan, jota komissio suorittaa yhdenmukaisesti Euroopan yhteisön taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95⁽¹⁾ 9 artiklan kanssa; jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava oikeus peruuttaa erittelylle antamansa hyväksyminen, jos sääntöjen vastaisuuksia havaitaan, ja

olisi säädettävä asianmukaisista seuraamuksista tämän asetuksen rikkomisen varalta,

ON ANTANUT SEURAAVAN ASETUKSEN:

I OSASTO

Nautaeläinten tunnistus ja rekisteröinti

1 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on otettava käyttöön nautaeläinten, jäljempänä 'eläimet', tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä tämän osaston säännösten mukaisesti.

2. Tämän osaston säännöksiä on sovellettava rajoittamatta tautien hävittämiseksi tai torjumiseksi mahdollisesti annettavien yhteisön sääntöjen sekä direktiivin 91/496/ETY ja asetuksen (ETY) N:o 3508/92 soveltamista. Direktiivin 92/102/ETY erityisesti nautaeläimiä koskevia säännöksiä ei kuitenkaan enää sovelleta siitä päivästä

rästä alkaen, jolloin kyseisten eläinten on oltava merkitty tämän osaston mukaisella tunnisteella.

2 artikla

Tässä osastossa tarkoitetaan:

- 'eläimellä' direktiivin 97/12/EY 2 artiklassa tarkoitettua nautaeläintä,
- 'tilalla' jäsenvaltion alueella sijaitsevaa laitosta, rakennusta tai ulkopihatonta osalta mitä tahansa paikkaa, jossa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia eläimiä pidetään, kasvatetaan tai hoidetaan,
- 'pitäjällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on vastuussa eläimistä pysyvästi tai tilapäisesti, myös kuljetuksen tai kaupanpidon aikana,
- 'toimivaltaisella viranomaisella' jäsenvaltion keskusviranomaista tai viranomaisia, joka on tai jotka ovat vastuussa eläinlääkintätarkastusten suorittamisesta ja tämän osaston täytäntöönpanosta tai jolle tai joille näiden tehtävien suorittaminen on annettu, taikka viranomaisia, joiden tehtävänä on palkkioiden valvomisen osalta asetuksen (ETY) N:o 3508/92 täytäntöönpano.

3 artikla

Nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmään on kuuluttava seuraavat osat:

- a) korvamerkit kunkin eläimen yksilölliseksi tunnistamiseksi,
- b) ATK-pohjaiset tietokannat,
- c) eläimiä varten annettavat passit,
- d) kullakin tilalla pidettävät omat rekisterit.

Komissiolla ja sen jäsenvaltion, jota asia koskee, toimivaltaisella viranomaisella on oltava pääsy kaikkiin tässä osastossa tarkoitettuihin tietoihin. Jäsenvaltioiden ja komission on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikilla, joiden etua asia koskee, myös kyseisen jäsenvaltion tunnustamilla asianomaisilla kuluttajajärjestöillä, on pääsy näihin tietoihin sillä edellytyksellä, että kansallisessa lainsäädännössä edellytetty luottamuksellisuus ja tietosuoja turvataan tämän lainsäädännön mukaisesti.

4 artikla

1. Kaikki tilalla olevat 1 päivän tammikuuta 1998 jälkeen syntyneet tai yhteisön sisäiseen kauppaan mainitun päivän jälkeen tarkoitetut eläimet on merkittävä kumpaankin korvaan kiinnitettävällä, toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tunnistusmerkillä. Eläimen molemmissa korvamerkeissä on oltava sama tunnistuskoodi, jonka avulla jokainen yksittäinen eläin ja sen syntymätila voidaan tunnistaa. Edellä sanotusta poiketen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 312, 23.12.1995, s. 1

saadaan ennen 1 päivää tammikuuta 1998 syntyneet ja mainitun päivän jälkeen yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitetut eläimet 1 päivään syyskuuta 1998 asti merkitä direktiivin 92/102/ETY mukaisella tavalla. Lisäksi saadaan edellä sanotusta poiketen ennen 1 päivää tammikuuta 1998 syntyneet ja mainitun päivän jälkeen yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitetut, välittömästi teurastettavat eläimet 1 päivään syyskuuta 1999 asti merkitä direktiivin 92/102/ETY mukaisella tavalla. Kulttuuri- ja urheilutapahtumiin (messuja ja näyttelyitä lukuun ottamatta) tarkoitetut sonnit voidaan merkitä korvamerkin sijasta komission hyväksymällä ja vastaavat takeet antavalla tunnistusjärjestelmällä.

2. Korvamerkki on kiinnitettävä jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa eläimen syntymästä lukien ja joka tapauksessa ennen kuin eläin siirretään syntymätilaltaan. Tämä määräaika saa 31 päivään joulukuuta 1999 asti olla enintään 30 päivää ja kyseisen päivän jälkeen 20 päivää.

Komissio voi kuitenkin jäsenvaltion pyynnöstä ja 10 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen määrittää ne olosuhteet, joiden perusteella jäsenvaltiot voivat pidentää sallittua määräaika.

Eläintä, joka on syntynyt 1 päivän tammikuuta 1998 jälkeen, ei saa siirtää tilalta, jollei sitä ole merkitty tässä artiklassa säädetyllä tavalla.

3. Jokainen kolmannesta maasta tuotu eläin, joka on läpäissyt direktiivissä 91/496/ETY säädetty tarkastukset ja joka pysyy yhteisön alueella, on merkittävä sen vastaanottavalla tilalla tämän artiklan säännökset täyttävällä korvamerkillä kyseisen jäsenvaltion vahvistaman määräajan, korkeintaan 20 päivän kuluessa edellä mainituista tarkastuksista ja joka tapauksessa ennen kuin eläin siirretään kyseiseltä tilalta. Eläintä ei kuitenkaan ole tarpeen merkitä, jos vastaanottava tila on siinä jäsenvaltiossa sijaitseva teurastamo, jossa tarkastukset suoritetaan ja jossa eläin teurastetaan 20 päivän kuluessa kyseisistä tarkastuksista.

Kolmannen maan antama alkuperäinen tunnistus on kirjattava 5 artiklassa tarkoitettuun ATK-pohjaiseen tietokantaan tai, jos tietokanta ei ole vielä täysimääräisesti käytössä, 3 artiklassa tarkoitettuihin rekistereihin samanaikaisesti määräipaikkana olevassa jäsenvaltiossa eläimelle annetun tunnistuskoodin kanssa.

4. Jokaisen toisesta jäsenvaltiosta tuodun eläimen on säilytettävä alkuperäinen korvamerkkinsä.

5. Korvamerkkiä ei saa poistaa tai korvata ilman toimivaltaisen viranomaisen antamaa lupaa.

6. Korvamerkit ovat tilakohtaisia ja ne jaetaan ja kiinnitetään eläimiin toimivaltaisen viranomaisen määräämällä tavalla.

7. Neuvosto päättää komission antaman kertomuksen ja siihen mahdollisesti liittyvien ehdotusten perusteella viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2000 mahdollisuudesta ottaa käyttöön sähköisiä tunnistusjärjestelyjä, ottaen huomioon tällä alalla tapahtuneen kehityksen.

5 artikla

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on perustettava ATK-pohjainen tietokanta direktiivin 97/12/EY 14 ja 18 artiklan säännösten mukaisesti.

ATK-pohjaisten tietokantojen on oltava täysin käyttökunnossa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1999, ja ne sisältävät tästä päivämäärästä alkaen kaikki vaadittavat tiedot edellä mainitun direktiivin mukaisesti.

6 artikla

1. Toimivaltaisen viranomaisen on 1 päivästä tammikuuta 1998 alkaen annettava passi jokaista 4 artiklan mukaisesti merkittävää eläintä varten 14 päivän kuluessa sen syntymää koskevasta ilmoituksesta tai, jos eläin on tuotu kolmannesta maasta, 14 päivän kuluessa siitä, kun on tehty ilmoitus jäsenvaltion suorittamasta eläimen merkitsemisestä uudella tunnistella 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Toimivaltainen viranomainen voi samoin edellytyksin antaa passin toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevia eläimiä varten samoin edellytyksin. Tällöin eläimen mukana oleva passi luovutetaan toimivaltaiselle viranomaiselle, joka palauttaa sen passin antaneelle jäsenvaltiolle.

Jäsenvaltion pyynnöstä komissio voi kuitenkin 10 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen määrittää ne olosuhteet, joiden vallitessa sallittua määräaika voidaan pidentää.

2. Kun eläintä siirretään, sitä koskevan passin on seurattava sen mukana.

3. Edellä olevan 1 kohdan ensimmäisestä virkkeestä ja 2 kohdasta poiketen

— jäsenvaltiot, joilla on käytössään ATK-pohjainen tietokanta, jonka komissio katsoo olevan 5 artiklan mukaisesti kaikilta osin käyttökunnossa ennen 1 päivää tammikuuta 2000, voivat määrätä, että passi annetaan ainoastaan yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitettuja eläimiä varten ja että passin on seurattava eläimen mukana vain, jos eläin siirretään kyseisen jäsenvaltion alueelta toisen jäsenvaltion alueelle, ja että tällöin passiin sisältyy ATK-pohjaiseen tietokantaan perustuvia tietoja.

Eläimen mukana sitä toisesta jäsenvaltiosta tuotaessa seuraava passi on näissä jäsenvaltioissa eläimen maahan saapuessa luovutettava toimivaltaiselle viranomaiselle.

— jäsenvaltiot voivat ennen 1 päivää tammikuuta 2000 sallia, että karjaa, jota siirretään kyseisen jäsenvaltion sisällä, varten annetaan yhteinen passi, jos sillä on sama alkuperä ja määräpaikka ja sen mukana seuraa eläinlääkintäasiakirja.

4. Jos eläin kuolee, pitäjän on palautettava passi toimivaltaiselle viranomaiselle seitsemän päivän kuluessa eläimen kuolemasta. Jos eläin lähetetään teurastamoon, teurastamon hoitaja on vastuussa passin palauttamisesta toimivaltaiselle viranomaiselle.

5. Jos eläin viedään kolmanteen maahan, sen viimeisen pitäjän on palautettava passi sen paikkakunnan toimivaltaiselle viranomaiselle, josta eläin viedään maasta.

7 artikla

1. Kunkin eläinten pitäjän, paitsi niitä kuljettavan, on:

— pidettävä ajan tasalla olevaa rekisteriä,

— ilmoitettava siitä lähtien, kun ATK-pohjainen tietokanta on täysin käyttökunnossa, toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tilalle ja tilalta tapahtuvat eläinten siirrot sekä kaikki tilalla tapahtuvat eläinten syntymät ja kuolemat sekä näiden tapahtumien päivämäärät 15 päivän kuluessa ja, 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen, 7 päivän kuluessa tapahtumasta. Komissio voi kuitenkin 10 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen määritellä ne olosuhteet, joiden vallitessa jäsenvaltiot voivat pidentää sallittua määräaikaa.

2. Kunkin pitäjän on tarvittaessa ja 6 artiklan säännösten mukaisesti täydennettävä passi heti kunkin eläimen saavuttua tilalle tai ennen sen siirtämistä tilalta ja varmistettava, että passi seuraa eläimen mukana.

3. Kunkin pitäjän on pyynnöstä toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tiedot, jotka koskevat hänen omistamiensa, pitämiensä, kuljettamiensa, kaupan pitämiensä tai teurastamiensa eläinten alkuperää, merkitsemistä sekä tarvittaessa määräaikaakaan.

4. Rekisterin on oltava tilalla käytettävissä toimivaltaisen viranomaisen hyväksymässä, manuaalisessa tai ATK-pohjaisessa muodossa toimivaltaisen viranomaisen määräämän ajan, kuitenkin vähintään kolme vuotta, jona aikana kyseisellä viranomaisella on milloin tahansa oltava pyynnöstään pääsy rekisteriin.

8 artikla

Jäsenvaltioiden on nimettävä tämän osaston noudattamisesta huolehtiva toimivaltainen viranomainen. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseinen viranomainen toisilleen ja komissiolle.

9 artikla

Jäsenvaltiot voivat saattaa 3 artiklassa tarkoitetuista järjestelmistä ja tässä osastossa tarkoitetuista tarkastuksista

aiheutuvat kustannukset 2 artiklassa tarkoitettujen eläinten pitäjien kannettaviksi.

10 artikla

Komissio antaa tämän osaston soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt asetuksen (ETY) N:o 729/70 13 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Näissä yksityiskohtaisissa säännöissä määritellään erityisesti:

- a) korvamerkkejä koskevat määräykset,
- b) passia koskevat määräykset,
- c) rekisteriä koskevat määräykset,
- d) suoritettavien tarkastusten vähimmäistaso,
- e) hallinnollisten seuraamusten soveltaminen,
- f) järjestelmän käynnistysvaihetta koskevat siirtymäsäännökset.

11 artikla

Täydennetään asetuksen (ETY) N:o 3508/92 5 artikla seuraavasti:

"... ja asetuksen (ETY) N:o 820/97".

II OSASTO

Naudanlihan ja naudanlihatuotteiden merkintä

12 artikla

1. Jos 13 artiklassa määritelty toimija tai järjestö haluaa tehdä naudanlihaan myyntipaikassa merkinnät, joista ilmenee merkityn lihan tai eläimen, josta se on peräisin, alkuperää, tiettyjä ominaisuuksia tai tuotanto-olosuhteita koskevia tietoja, sen on tehtävä se tämän osaston mukaisesti.

Tämä osasto ei kuitenkaan vaikuta:

- neuvoston direktiivin 79/112/ETY 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin pakollisiin tietoihin 7 kohtaa lukuun ottamatta,
- asetuksen (ETY) N:o 2081/92 tai (ETY) N:o 2082/92 mukaisesti suojattuihin tietoihin,
- asetuksissa (ETY) N:o 1208/81 ja (ETY) N:o 1186/90 tarkoitettuihin tietoihin,
- direktiivin 64/433/ETY mukaiseen terveysmerkintään liittyviin merkintöihin tai muihin vastaaviin asioita koskevassa eläinlääkintäalan lainsäädännössä säädettyihin merkintöihin,
- sellaisiin merkintöihin, jotka sisältävät vain helposti myyntipaikalla tarkastettavia, erityisesti tuotteen painoa tai paloittelua koskevia tietoja.

2. Seuraavia direktiivejä ja asetuksia sovelletaan edelleen huolimatta siitä, mitä 1 kohdassa säädetään:

- tiettyjen kilpailusääntöjen soveltamisesta maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan 4 päivänä huhtikuuta 1962 annettu neuvoston asetus N:o 26 ⁽¹⁾,
- terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annettu neuvoston direktiivi 64/433/ETY ⁽²⁾,
- kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1978 annettu neuvoston direktiivi 79/112/ETY ⁽³⁾,
- virallista elintarvikkeiden tarkastusta koskevista lisätoimenpiteistä 29 päivänä lokakuuta 1993 annettu neuvoston direktiivi 93/99/ETY ⁽⁴⁾,
- jauhetun lihan ja raakalihavalmisteiden tuotantoon ja markkinoille saattamiseen sovellettavista vaatimuksista 14 päivänä joulukuuta 1994 annettu neuvoston direktiivi 94/65/ETY ⁽⁵⁾,
- yhteisön täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen luokiteluasteikosta 28 päivänä huhtikuuta 1981 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1208/81 ⁽⁶⁾,
- yhteisön täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen laatu-
luokituksen soveltamisalan laajentamisesta 7 päivänä
toukokuuta 1990 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o
1186/90 ⁽⁷⁾,
- maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2081/92 ⁽⁸⁾,
- maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden erityisluonnetta koskevista todistuksista 14 päivänä heinäkuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2082/92 ⁽⁹⁾,
- toimenpiteistä korkealaatuisen naudanlihan menek-
in edistämiseksi 30 päivänä kesäkuuta 1992 annettu
neuvoston asetus (ETY) N:o 2067/92 ⁽¹⁰⁾.

13 artikla

Tässä osastossa tarkoitetaan:

- 'naudanlihalla' nimikkeisiin CN 0201, 0202, 0206 10 95 ja 0206 29 91 kuuluvia tuotteita
- 'merkinnällä' merkinnän kiinnittämistä yksittäiseen lihapalaan tai yksittäisiin lihapaloihin tai niiden

pakkauksiin, mukaan lukien myyntipaikassa tapahtuva tietojen antaminen kuluttajalle

- 'järjestöllä' naudanlihakaupan yhden tai useamman osa-alueen toimijoiden ryhmää.

14 artikla

1. Kunkin toimijan tai järjestön on toimitettava toimivaltaisen viranomaisen hyväksyttäväksi erittely jokaisessa jäsenvaltiossa, jossa kyseistä naudanlihaa tuotetaan tai myydään. Toimivaltainen viranomainen voi myös laatia erittelyjä kyseisessä jäsenvaltiossa käytettäväksi edellyttäen, että sen käyttö ei ole pakollista.

Tässä erittelyssä on mainittava:

- merkintään tulevat tiedot
- toimenpiteet, jotka on toteutettava näiden tietojen paikkansapitävyyden varmistamiseksi
- valvontajärjestelmä, jota sovelletaan tuotannon ja myynnin kaikissa vaiheissa, mukaan lukien tarkastukset, jotka suorittaa toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä ja toimijan tai järjestön nimeämä itsenäinen elin. Näiden elinten on viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1999 noudatettava eurooppalaisessa säännöstyössä N:o EN/45011 määriteltyjä vaatimuksia
- järjestön osalta sellaiseen jäseneen kohdistettavat toimenpiteet, joka ei noudata erittelyä.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että itsenäisen elimen suorittamat tarkastukset voidaan korvata toimivaltaisen viranomaisen suorittamilla tarkastuksilla. Toimivaltaisella viranomaisella on tätä varten oltava käytettävissään asian-
tunteva henkilöstö ja voimavarat, jotka ovat tarpeen
vaadittujen tarkastusten suorittamiseksi, ja sen on toimitettava komissiolle työsuunnitelmansa sekä toimintakertomus.

Tässä osastossa säädettyjen tarkastusten kustannuksista vastaa merkintäjärjestelmää käyttävä toimija tai järjestö.

2. Erittelyn hyväksyminen edellyttää toimivaltaisen viranomaisen 1 kohdassa tarkoitettujen seikkojen huolellisen tarkastelun perusteella saamaa varmuutta siitä, että suunniteltu merkintäjärjestelmä ja erityisesti sen valvontajärjestelmä toimivat moitteettomasti ja luotettavasti. Toimivaltainen viranomainen ei saa hyväksyä sellaista erittelyä, joka ei varmuudella osoita yhteyttä toisaalta tunnistettujen ruhon, neljänneksen tai lihapalojen sekä toisaalta yksittäisen eläimen tai, jos se on riittävää merkinnässä olevien tietojen oikeellisuuden tarkistamiseksi, kyseisten eläinten välillä.

Myös sellaiset erittelyt on hylättävä, joissa sallitaan harhaanjohtavia tai epäselviä tietoja sisältävät merkinnät.

⁽¹⁾ EYVL N:o 30, 20.4.1962, s. 993/62

⁽²⁾ EYVL N:o 121, 29.7.1964, s. 2012/64

⁽³⁾ EYVL N:o L 33, 8.2.1979, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 290, 24.11.1993, s. 14

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 368, 31.12.1994, s. 10

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 123, 7.5.1981, s. 3

⁽⁷⁾ EYVL N:o L 119, 11.5.1990, s. 32

⁽⁸⁾ EYVL N:o L 208, 24.7.1992, s. 1

⁽⁹⁾ EYVL N:o L 208, 24.7.1992, s. 9

⁽¹⁰⁾ EYVL N:o L 215, 30.7.1992, s. 57

3. Jos naudanlihaa tuotetaan ja/tai myydään kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa, kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava toimitettuja erittelyjä siltä osin kuin niiden sisältämät tiedot koskevat niiden alueella suoritettavia toimia ja annettava niille hyväksyntänsä. Tällöin on kunkin jäsenvaltion tunnustettava kaikkien muiden jäsenvaltioiden antamat hyväksyn-
nät.

Jos 18 artiklan mukaisesti asetettavan määräajan kuluessa, joka lasketaan hakemuksen jättämisestä seuraavasta päivästä, hyväksyntää ei ole eväty tai annettu eikä lisätietoja ole pyydetty, toimivaltaisen viranomaisen katsotaan hyväksyneen erittelyn.

4. Jos kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät toimitetun erittelyn, kyseisellä toimijalla tai järjestöllä on lupa merkitä naudanlihaa edellyttäen että merkinnässä on sen nimi tai liikemerkki.

5. Poiketen siitä, mitä edellisissä kohdissa säädetään, komissio voi 18 artiklassa mainitun menettelyn mukaisesti sallia nopeutetun tai yksinkertaistetun hyväksymismenettelyn tietyissä tapauksissa, erityisesti pienissä vähittäismyyntipakkauksissa olevalle naudanlihalle tai yksittäin pakatuille parhaista ruhonosista leikatulle naudanlihalle, jotka on hyväksytyn erittelyn mukaisesti merkitty yhdessä jäsenvaltiossa ja tuotu toisen jäsenvaltion alueelle, jossa alkuperäiseen merkintään ei ole lisätty mitään tietoja.

6. Lupa tehdä merkintöjä ei rajoita asetuksen (ETY) N:o 2081/92 13 artiklan ja asetuksen (ETY) N:o 2082/92 13 artiklan noudattamista.

15 artikla

1. Jos naudanlihaa tuotetaan kokonaan tai osittain kolmannessa maassa, toimijoilla ja järjestöillä on lupa tehdä naudanlihaan merkintöjä tämän asetuksen mukaisesti vain, jos ne noudattavat 14 artiklan säännöksiä ja ovat saaneet erittelylleen kunkin kysymyksessä olevan kolmannen maan tätä tarkoitusta varten nimeämän toimivaltaisen viranomaisen hyväksynnän.

2. Kolmannen maan antama hyväksyntä on voimassa yhteisössä ainoastaan, jos kyseinen maa toimittaa etukäteen komissiolle tiedot:

- nimetystä toimivaltaisesta viranomaisesta
- toimivaltaisen viranomaisen kyseisen erittelyn tarkastelussa noudattamista menettelyistä ja vaatimuksista
- jokaisesta toimijasta ja järjestöstä, jonka erittelyn toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt.

Komissio toimittaa nämä tiedot jäsenvaltioille.

Jos komissio tulee edellä mainittujen tietojen perusteella siihen tulokseen, etteivät kolmannessa maassa sovelletut

menettelyt ja/tai vaatimukset vastaa tässä asetuksessa säädettyjä normeja, komissio päättää kyseistä maata kuulutuaan, etteivät sen antamat hyväksynnät ole voimassa yhteisössä.

16 artikla

1. Merkinnässä saa olla vain seuraavia tietoja eläimestä, josta naudanliha on peräisin:

- jäsenvaltio, kolmas maa tai tila, jossa eläin on syntynyt,
- jäsenvaltiot, kolmannet maat tai tilat, joissa eläin on lihotettu osittain tai kokonaan; osittainen lihottaminen on ilmoitettava,
- jäsenvaltio, kolmas maa tai teurastamo, jossa eläin on teurastettu,
- eläimen tunnistusnumero ja sukupuoli,
- kasvatusmenetelmä ja muut ruokkimiseen liittyvät tiedot,
- tiedot teurastuksesta, kuten eläimen ikä teurastettaessa, teurastuspäivä tai lihan kypsytämisaika,
- mahdolliset muut tiedot, jotka toimija tai järjestö haluaa ilmoittaa ja kyseinen toimivaltainen viranomainen hyväksyy.

Jos naudanliha on peräisin eläimestä, joka on syntynyt, kasvatettu ja teurastettu yhdessä ja samassa jäsenvaltiossa, tätä jäsenvaltiota koskeva maininta merkinnässä riittää.

2. Jos naudanlihassa on eri eläimistä peräisin olevaa lihaa, merkinnässä saa olla ainoastaan sellaisia tietoja, jotka koskevat yhteisesti kaikkea tällaista naudanlihaa.

3. Jokaisessa merkinnässä on oltava viitenumero tai -koodi, joka osoittaa 14 artiklan 2 kohdan toisessa virkkeessä säädetyn yhteyden. Tämä numero voi olla kyseisen eläimen tunnistusnumero.

17 artikla

Jos osoittautuu, että toimija tai järjestö ei ole noudattanut 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua erittelyä, jäsenvaltio voi peruuttaa sille annetun 14 artiklan 2 kohdan mukaisen hyväksynnän tai, jos lupa pidetään voimassa, määrätä sille lisäehtoja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta järjestön itsensä tai 14 artiklan mukaisen valvontaelimen toimia.

18 artikla

Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän osaston soveltamisesta ja vahvistaa tarvittaessa siirtymäkauden toimenpiteet asetuksen (ETY) N:o 805/68 27 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Yksityiskohtaiset sovelta-

missäännöt voivat koskea erityisesti 16 artiklan mukaisten merkintöjen sisältämiä tietoja. Niillä voidaan myös laajentaa 12 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa olevaa luetteloa tiedoista ja merkinnöistä.

19 artikla

1. Perustetaan pakollinen naudanlihan merkintäjärjestelmä, joka tulee pakolliseksi kaikissa jäsenvaltioissa 1 päivänä tammikuuta 2000. Tästä pakollisesta järjestelmästä huolimatta jäsenvaltio voi kuitenkin päättää, että järjestelmää sovelletaan kyseisessä jäsenvaltiossa kaupan pidettävään lihaan ainoastaan vapaaehtoisesti. Tässä asetuksessa säädetty merkintäjärjestelmä on voimassa 31 päivään joulukuuta 1999 asti.

Tämän johdosta neuvosto vahvistaa 1 päivään tammikuuta 2000 mennessä määränemistöllä komission ehdotuksesta, 3 kohdassa säädetyn kertomuksen perusteella kyseisestä päivästä alkaen voimaantulevan pakollisen naudanlihan merkitsemisjärjestelmää koskevat yleiset säännöt yhteisön kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti.

2. Jollei neuvosto toisin päättä, on 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen pakolliseksi tulevan merkintäjärjestelmän mukaan yhteisön kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti ilmoitettava 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun merkinnän lisäksi myös jäsenvaltio tai kolmas maa, jossa eläin, josta naudanliha on peräisin, on syntynyt, jäsenvaltiot tai kolmannet maat, jossa eläintä, josta naudanliha on peräisin, on pidetty, sekä jäsenvaltio tai kolmas maa, jossa eläin, josta naudanliha on peräisin, on teurastettu.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava 1 päivään toukokuuta 1999 mennessä komissiolle kertomukset naudanlihan merkitsemisjärjestelmän täytäntöönpanosta. Komissio antaa neuvostolle kertomuksen naudanlihan merkintäjärjestelmän voimaansaattamisen etenemisestä eri jäsenvaltioissa.

4. Jäsenvaltiot, joissa on riittävän kehittynyt nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä, voivat kuitenkin jo ennen 1 päivää tammikuuta 2000 määrätä pakollisen merkintäjärjestelmän alueellaan syntyneiden, kasvatettujen ja teurastettujen eläinten lihalle. Lisäksi ne

voivat päättää, että merkinnöissä on oltava yksi tai useampi 16 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyistä tiedoista.

5. Edellä 4 kohdassa säädetty pakollinen järjestelmä ei saa aiheuttaa häiriöitä jäsenvaltioiden välisessä kaupassa.

Niissä jäsenvaltioissa, jotka haluavat soveltaa 4 kohdan säännöksiä, sovellettavat täytäntöönpanojärjestelmät edellyttävät komission etukäteen antamaa hyväksyntää.

6. Neuvosto päättää 1 päivään tammikuuta 2000 mennessä määränemistöllä komission ehdotuksesta, onko muiden kuin 2 kohdassa säädettyjen tietojen pakollinen ilmoittaminen ja tämän asetuksen soveltamisalan laajentaminen käsittämään 13 artiklan ensimmäisessä luetelmakohdassa mainittujen tuotteiden lisäksi muita tuotteita mahdollista ja toivottavaa.

20 artikla

Jäsenvaltioiden on määrättävä tämän osaston täytäntöönpanosta vastaava viranomainen tai viranomaiset.

III OSASTO

Yhteiset määräykset

21 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi. Säädetty tarkastukset eivät rajoita niitä tarkastuksia, joita komissio voi yhdenmukaisesti asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 9 artiklan kanssa suorittaa.

Jäsenvaltion eläinten pitäjälle määräämien seuraamusten on vastattava säännösten rikkomisen vakavuutta. Seuraamukset voivat tarvittaessa käsittää rajoituksia eläinten siirtämiselle kyseisen pitäjän tilalle tai sieltä pois.

22 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 1997 alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 21 päivänä huhtikuuta 1997.

Neuvoston puolesta

J. VAN AARTSEN

Puheenjohtaja

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 821/97,**annettu 6 päivänä toukokuuta 1997,****Vietnamin sosialistiselle tasavallalle myönnettävistä tekstiilituotteiden lisämääristä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjen kolmansista maista peräisin olevien tekstiilituotteiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3030/93 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 447/97 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan,

sekä katsoo, että

Vietnam on vuonna 1996 antanut vientilisenssejä tiettyihin luokkiin kuuluvien tekstiilituotteiden osalta määrille, jotka ylittävät niiden kyseiselle vuodelle vahvistettujen kiintiöiden rajat, ja Vietnam on valmis toteuttamaan aiheelliset toimenpiteet kyseisten ylitysten huomioon ottamiseksi vientinsä hallinnoinnissa vuonna 1997,

tiettyjen tuoteluokkien osalta yhteisön toimivaltaisille viranomaisille esitettiin sellaisia vientilisenssejä, joihin oli merkitty suurempia määriä kuin mitkä Vietnamin viranomaiset olivat tosiasiallisesti myöntäneet kyseiset lisenssit antaessaan, mikä johti kyseisten luokkien ylittymiseen; yhteisö ja Vietnam toimivat tiiviissä yhteistyössä kyseisten erojen alkuperän selvittämiseksi, jotka voivat johtua petollisista menettelyistä,

toisten tuoteluokkien osalta ylitykset johtuivat vaikeuksista tiedonvälityksessä keskuslisenssiviraston ja sen alueellisten yksikköjen välillä,

tämä on johtanut tilanteeseen, jossa tietyt tuojat eivät pysty saamaan tuontilisenssiä tavaroille, jotka on jo lähetetty yhteisöön, ja sen vuoksi kyseiset tavarat ovat pysäytettyinä määräsatamissa,

Vietnam ja yhteisö pyrkivät parhaillaan ottamaan käyttöön valvontajärjestelmän, joka vähentää tuntuvasti sitä vaaraa, että ylityksiä tapahtuu uudelleen tulevaisuudessa,

kyseiset määrät eivät vastaavien tuotteiden yhteisöön tuonnin kokonaismäärään verrattuina aiheuta markkinahäiriöiden vaaraa, jos kyseiset tavarat luovutetaan vapaaseen liikkeeseen,

asetuksen (ETY) N:o 3030/93 8 artiklassa komissiolle sallitaan mahdollisuuden antaminen lisätuontiin tietyissä olosuhteissa, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tekstiilikomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Myönnetään niiden tavaroiden, joille Vietnamin sosialistinen tasavalta on antanut vientilisenssejä vuonna 1996, vapaaseen liikkeeseen luovutuksen mahdollistamiseksi määrät seuraavasti:

— Luokka 7:	19 846 kappaletta
— Luokka 21:	42 327 kappaletta
— Luokka 26:	64 862 kappaletta
— Luokka 28:	274 112 kappaletta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 6 päivänä toukokuuta 1997.

Komission puolesta

Leon BRITTAN

Varapuheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL N:o L 275, 8.11.1993, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 68, 8.3.1997, s. 16

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 822/97,
annettu 6 päivänä toukokuuta 1997,
yhteisön viinianalyysimenetelmistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2676/90 muut-
tamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viinikaupan yhteisestä järjestämisestä 16 päivänä maaliskuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 822/87⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 536/97⁽²⁾, ja erityisesti sen 74 artiklan,

sekä katsoo, että

komission asetuksen (ETY) N:o 2676/90⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 69/96⁽⁴⁾, liitteessä kuvataan kyseiset analyysimenetelmät; veden 18- ja 16-happi-isotooppien suhteen (¹⁸O/¹⁶O) määrittämiseksi viinissä on kehitetty ja validoitu menetelmä kansainvälisesti tunnustettujen kriteerien mukaan; tämän menetelmän avulla voidaan viinien ja muiden viininviljelytuotteiden aitoutta valvoa paremmin; kansain-

välinen viinivirasto on hyväksynyt tämän uuden menetelmän kuvauksen; tämän vuoksi se olisi sisällytettävä kyseiseen asetukseen, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Lisätään asetuksen (ETY) N:o 2676/90 liitteeseen tämän asetuksen liitteessä oleva 43 luku.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 6 päivänä toukokuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 84, 27.3.1987, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 83, 25.3.1997, s. 5

⁽³⁾ EYVL N:o L 272, 3.10.1990, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 14, 19.1.1996, s. 13

LIITE

43. VEDEN 18- JA 16-HAPPI-ISOTOOPPIEN SUHTEEN MÄÄRITTÄMINEN VIINISSÄ

I. MENETELMÄN KUVAUS

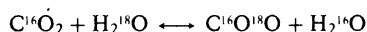
1. Menetelmän tarkoitus

Tällä menetelmällä määritetään eri alkuperää olevan veden 18- ja 16-happi-isotooppien suhde. Isotooppisuhde $^{18}\text{O}/^{16}\text{O}$ voidaan ilmaista poikkeamana δ ‰ suhteessa kansainvälisen vertailumateriaalin V.SMOW isotooppisuhteesta:

$$\delta_i [\text{‰}] = \left[\frac{R_i}{R_{\text{SMOW}}} - 1 \right] \times 1\,000$$

2. Periaate

Isotooppisuhde $^{18}\text{O}/^{16}\text{O}$ määritetään isotooppisuhdemassaspektrometrialla (IRMS) ionivirroista m/z 46 ($^{12}\text{C}^{16}\text{O}^{18}\text{O}$) ja m/z 44 ($^{12}\text{C}^{16}\text{O}_2$), jotka muodostuvat hiilidioksidista, kun viinissä olevan veden kanssa on tapahtunut vaihto reaktiossa

Määrittämiseen käytetään kaasufaasissa olevaa hiilidioksidia.

3. Reagenssit

- Hiilidioksidi, analyysilaatu
- SMOW (Standard Mean Ocean Water)
- GISP (Greenland Ice Sheet Precipitation)
- SLAP (Standard Light Arctic Precipitation)
- Vertailuvetenä puhdas laboratoriovesi, joka on tarkasti kalibroitu Wienissä toimivan kansainvälisen atomienergiajärjestön (IAEA) vertailumateriaalien avulla

4. Laboratoriolaitteet

- isotooppisuhdemassaspektrometri, jonka sisäinen toistettavuus on 0,05 ‰.
- kolme kerääjää, jotta voidaan samanaikaisesti rekisteröidä ionit m/z 44, 45 ja 46 tai jollei tällaista ole, kaksi kerääjää, jotta voidaan määrittää ionit m/z 44 ja 46
- termостоitu laitteisto ($\pm 0,5^\circ \text{C}$) hiilidioksidin ja viinissä olevan veden tasapainottamiseksi
- tyhjäpumppu, jolla voidaan saavuttaa 0,13 Pa:n sisäinen paine
- näyteampulleja, tilavuus 15 ml, joissa on kapillaariputki, jonka sisähalkaisija on noin 0,015 mm
- Eppendorf-pipetti, jossa on kertakäyttöinen muovikärki

5. Koemäärittäykset

5.1. Manuaalinen menetelmä

Tasapainotusmenetelmä

Näytteen aplikointi

- Otetaan 1,5 ml:n kiinteätilavuuksinen Eppendorf-pipetti, kiinnitetään siihen kärki ja pipetoidaan analysoitavaa nestettä pyörökolviin. Kolvin kaula ympärille levitetään silikonirasvaa ja kiinnitetään kolvi venttiiliin sekä tarkistetaan, että se on kunnolla suljettu.
- Toistetaan kaikkien kolvien osalta koko näytetelineessä ja yhteen kolviin pannaan vertailulaboratoriovetä.

Kaasunpoisto telineestä

Molemmat näytetelineet jäädytetään nestemäisellä typellä, jonka jälkeen koko laitteisto huuhdotaan, kunnes saavutetaan 0,1 mmHg:n paine avaamalla venttiilit.

Tämän jälkeen venttiilit suljetaan ja annetaan lämmitä. Kaasunpoisto toistetaan, kunnes ei enää esiinny painenvaihtelua.

Veden ja hiilidioksidin tasapainotus

Näytetelineet jäädytetään -70°C :seen (nestemäisen typen ja alkoholin seoksella) veden jäädyttämiseksi ja näytteet pannaan tyhjiin. Kun tyhjä on vakiintunut, telineet eristetään venttiilillä, ja hiilidioksidin syöttöjärjestelmä huuhdotaan. Kaasumainen hiilidioksidi päästetään telineeseen, kun se on eristetty muusta laitteistosta, ja teline pannaan 25°C :n ($\pm 0,5^{\circ}\text{C}$) termостоituun hauteeseen 12 tunniksi (yön yli). Jotta tasapainotusaika on mahdollisimman oikea, näytteet kannattaa valmistaa iltapäivällä ja jättää tasapainottumaan yön yli.

Vaihtuneen CO_2 :n siirtäminen mittauskyvetteihin

Näyteteline, jossa on yhtä monta mittauskyvetteä kuin vaihtunutta CO_2 :ta sisältävää kolvia, kiinnitetään tyhjölinjaan työtelineen viereen. Tyhjät kyvetit huuhdotaan huolellisesti, ja kolveissa olevat vaihtuneet kaasunäytteet siirretään yksitellen nestemäisellä tyypellä jäädytettyihin mittauskyvetteihin. Mittauskyvetien annetaan lämmitä huoneenlämpötilaan.

5.2. Automaattisen näytteenvaihtajan käyttö

Tasapainottamista varten näyteampullit täytetään joko 2 ml:lla viiniä tai 2 ml:lla vettä (laboratoriovertailunäyte) ja jäädytetään -18°C :seen. Näytetelineet, joissa jäädytetyt näytteet ovat, kiinnitetään tasapainotuslaitteistoon, ja sen jälkeen, kun laitteisto on kytketty tyhjiin, siihen päästetään hiilidioksidi 800 hPa:n paineessa.

Tasapaino saavutetaan $22 \pm 0,5^{\circ}\text{C}$:n lämpötilassa vähintään 5 tunnin kuluttua ravistaen kohtalaisesti. Koska tasapainottumisaika riippuu ampullin muodosta, oikea aika käytettävälle laitteistolle on määritettävä etukäteen.

Ampulleissa oleva hiilidioksidi siirretään sitten massaspektrometrin syöttökammioon kapillaariputken kautta, ja määrittäminen suoritetaan kunkin laitetyypin ohjeiden mukaisesti.

6. Tulosten laskeminen ja ilmoittaminen

Ionien m/z 46 ja 44 (I_{46}/I_{44}) suhteellinen ero δ' näytteen ja vertailumateriaalin välillä ilmaistaan ‰:na seuraavan yhtälön avulla:

$$\delta' \text{ näyte} = \left[\frac{(I_{46}/I_{44}) \text{ näyte}}{(I_{46}/I_{44}) \text{ vertailumateriaali}} - 1 \right] \times 1\,000$$

Näytteen ^{18}O -pitoisuus suhteessa vertailumateriaaliin V.SMOW asteikolla V.SMOW/SLAP saadaan suhteesta

$$\delta'^{18}\text{O} = \left[\frac{\delta' \text{ näyte} - \delta' \text{ SMOW}}{\delta' \text{ SMOW} - \delta' \text{ SLAP}} \right] \times 55,5$$

SLAP-vedelle hyväksytty arvo on $-55,5$ ‰ suhteessa V.SMOW:hen. Vertailumateriaalin isotooppisuhte on määritettävä aina 10 tuntemattoman näytteen mittauksen sarjan jälkeen.

7. Luotettavuus

- toistettavuuden (r) on oltava 0,24 ‰
- uusittavuuden (R) on oltava 0,50 ‰.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 823/97,
annettu 6 päivänä toukokuuta 1997,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan
määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2375/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavista laskentayksiköistä ja muuntokursseista 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3813/92⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 150/95⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten

mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta, ja

edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 7 päivänä toukokuuta 1997.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 6 päivänä toukokuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 337, 24.12.1994, s. 66

⁽²⁾ EYVL N:o L 325, 14.12.1996, s. 5

⁽³⁾ EYVL N:o L 387, 31.12.1992, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 22, 31.1.1995, s. 1

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi
6 päivänä toukokuuta 1997 annettuun komission asetukseen

(ecua/100 kg)		
CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 25	052	90,5
	204	46,3
	212	108,7
	999	81,8
ex 0707 00 20	052	93,9
	999	93,9
0709 90 75	052	93,5
	999	93,5
0805 10 21, 0805 10 25, 0805 10 29	052	64,9
	204	40,8
	212	60,0
	400	54,1
	448	37,9
	600	59,2
	624	60,2
	625	36,7
	999	51,7
0805 30 20	388	61,1
	528	66,9
	600	60,7
	999	62,9
0808 10 61, 0808 10 63, 0808 10 69	060	50,6
	388	76,5
	400	88,9
	404	80,1
	508	80,0
	512	65,1
	528	66,0
	804	96,6
	999	75,5

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 68/96 (EYVL N:o L 14, 19.1.1996, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 97/13/EY,
annettu 10 päivänä huhtikuuta 1997,
telepalvelualan yleisten valtuutusten ja yksittäisten toimilupien yhteisistä puitteista**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 57 artiklan 2 kohdan, 66 artiklan ja 100 a artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsovat, että

- 1) telepalvelualan tilannekatsauksesta ja kyseisten markkinoiden edelleen kehittämisen tarpeesta 22 päivänä heinäkuuta 1993 annetussa neuvoston päätöslauselmassa⁽⁴⁾ ja televiestinnän infrastruktuurien vapauttamista koskevista periaatteista ja aikataulusta 22 päivänä joulukuuta 1994 annetussa neuvoston päätöslauselmassa⁽⁵⁾ sekä Euroopan parlamentin päätöslauselmissa, jotka on annettu 20 päivänä huhtikuuta 1993⁽⁶⁾, 7 päivänä huhtikuuta 1995⁽⁷⁾ ja 19 päivänä toukokuuta 1995⁽⁸⁾ tuetaan telepalvelujen ja televiestintäinfrastruktuurien täydellistä vapauttamista 1 päivään tammikuuta 1998 mennessä tietyille jäsenvaltioille myönnettävin siirtymäkausin,
- 2) televiestinnän infrastruktuuriin ja kaapelitelevisioverkkojen vapauttamista koskevasta vihreästä kirjasta käytyjä neuvotteluja koskevassa 25 päivänä tammikuuta 1995 annetussa komission tiedonannossa tode-

taan tarve antaa yhteisön tasolla noudatettavat säännöt, joilla varmistetaan, että yleisten valtuutusten ja yksittäisten toimilupien järjestelmät perustuvat oikeasuhtaisuuden periaatteeseen ja että ne ovat julkisia, ketään syrjimättömiä ja avoimia; tulevien televiestinnän säädöspuitteiden toteuttamisesta 18 päivänä syyskuuta 1995 annetussa neuvoston päätöslauselmassa⁽⁹⁾ määritellään avaintekijäksi näiden unionin säännöspuitteiden toteuttamiselle, että laaditaan toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden yleisiä valtuutuksia ja yksittäisiä toimilupajärjestelmiä koskevat yhteiset periaatteet, jotka perustuvat tasasuhteisesti jakautuviin oikeuksiin ja velvollisuuksiin; näiden periaatteiden olisi katettava kaikki telepalvelujen tarjoamista sekä sen edellyttämän infrastruktuurin perustamista ja/tai toimintaa varten tarvittavat valtuutukset,

- 3) olisi luotava yhteiset puitteet jäsenvaltioiden myöntämille telepalveluja koskeville yleisille valtuutuksille ja yksittäisille toimiluvuille; yhteisön oikeuden nojalla, ja erityisesti kilpailusta telepalvelumarkkinoilla 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetun komission direktiivin 90/388/ETY⁽¹⁰⁾ mukaisesti markkinoille pääsyä tulisi rajoittaa ainoastaan voimavarojen niukkuuteen liittyvien puolueettomien, ketään syrjimättömien, oikeasuhtaisten ja avoimien valintaperusteiden tai kansallisten sääntelyviranomaisten soveltamien puolueettomien, ketään syrjimättömien ja avoimien antamismenettelyjen perusteella; direktiivissä 90/388/ETY esitetään myös muun muassa maksuja, numeroita ja käyttöoikeuksia koskevia periaatteita; näitä sääntöjä olisi täydennettävä ja kehitettävä tässä direktiivissä näiden yhteisten puitteiden määrittämiseksi,
- 4) valtuutuksiin liittyvät ehdot ovat tarpeen, jotta saavutettaisiin yleistä etua palvelevia tavoitteita televiestinnän käyttäjien hyödyksi; perustamissopimuksen 52 ja 59 artiklan mukaisesti telealan sääntelyjärjestelmän olisi oltava yhteensopiva ja yhdenmukainen sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteiden kanssa, ja siinä olisi otettava huomioon tarve helpottaa uusien palvelujen käyttöönottoa sekä teknisten parannusten laaja-alaista käytännön soveltamista; tämän vuoksi yleisiä valtuutuksia ja yksittäisiä toimilupia koskevien järjestelmien olisi oltava sellaisia, että aiheellisten vaatimusten täyttämiseen tarvit-

⁽¹⁾ EYVL N:o C 90, 27.3.1996, s. 5 ja EYVL N:o C 291, 4.10.1996, s. 12.

⁽²⁾ EYVL N:o C 204, 15.7.1996, s. 17.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 22. toukokuuta 1996 (EYVL N:o C 166, 10.6.1996, s. 78), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 9. joulukuuta 1996 (EYVL N:o C 41, 10.2.1997, s. 48), ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 20. helmikuuta 1997 (EYVL N:o C 88, 17.3.1997) sekä neuvoston päätös tehty 6. maaliskuuta 1997.

⁽⁴⁾ EYVL N:o C 213, 6.8.1993, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL N:o C 379, 31.12.1994, s. 4.

⁽⁶⁾ EYVL N:o C 150, 31.5.1993, s. 39.

⁽⁷⁾ EYVL N:o C 109, 1.5.1995, s. 310.

⁽⁸⁾ EYVL N:o C 151, 19.6.1995, s. 479.

⁽⁹⁾ EYVL N:o C 258, 3.10.1995, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EYVL N:o L 192, 24.7.1990, s. 10, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/19/EY (EYVL N:o L 74, 22.3.1996, s. 13).

- tava sääntely olisi mahdollisimman vähäistä; jäsenvaltioita ei vaadita ottamaan käyttöön tai ylläpitämään valtuutusmenettelyjä, varsinkaan jos telepalvelujen tarjoamiseen ja televiestintäverkkojen perustamiseen ja/tai toimintaan ei tämän direktiivin voimaantulopäivänä sovelleta valtuutusmenettelyä,
- 5) tämän direktiivin vaikutus uusien toimijoiden tulon markkinoille on siten merkittävä osa tietoyhteiskunnan kehittämistä,
- 6) jäsenvaltiot saavat määritellä ja myöntää erilaisia valtuutuksia; tämä ei saa estää yrityksiä määrittelemästä, millaisia telepalveluja ja televerkkoja ne haluavat tarjota, edellyttäen että yritykset noudattavat asiaa koskevaa lainsäädäntöä,
- 7) telepalvelujen tarjoamisen helpottamiseksi koko yhteisön alueella olisi etusijalle asetettava sellaiset markkinoille pääsyä koskevat järjestelmät, jotka eivät edellytä valtuutuksia tai jotka perustuvat yleisiin valtuutuksiin ja joita voidaan tarvittaessa täydentää yksittäiseen toimilupaan liittyvillä oikeuksilla ja velvoitteilla niiden tekijöiden osalta, joita ei voida sopivalla tavalla järjestää yleisin valtuutuksin,
- 8) yleisillä valtuutuksilla sallitaan palvelun tarjoaminen ja verkon perustaminen ja/tai ylläpito ilman, että kansalliselta sääntelyviranomaiselta vaaditaan nimenomainen päätös asiasta; nämä yleiset valtuutukset voivat olla joko joukko erityisehtoja, jotka määritellään ennakolta yleisluontoisesti, kuten esimerkiksi yleisvaltuutuksella, tai ne voivat olla osa yleistä lainsäädäntöä, jolla voidaan sallia palvelun tarjoaminen ja kyseisen verkon perustaminen ja/tai ylläpito,
- 9) jäsenvaltiot voivat liittää valtuutuksiin ehtoja olennaisten vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi; jäsenvaltiot voivat lisäksi liittää muita ehtoja tämän direktiivin liitteen mukaisesti,
- 10) kaikki valtuutuksiin liitettävät ehdot olisi perusteltava puolueettomasti kyseessä olevan palvelun osalta, ja niiden olisi oltava ketään syrjimättömiä, oikeasuhtaisia ja avoimia; valtuutuksia voidaan käyttää keinona soveltaa yhteisön oikeudessa määrättyjä ehtoja, erityisesti avoimen verkon tarjoamisessa,
- 11) valtuutusten myöntämiseen liittyvien menettelyjen ja tällaisiin valtuutuksiin liittyvien ehtojen yhdenmukaistamisen olisi huomattavasti helpotettava telepalvelujen vapaata tarjoamista yhteisössä,
- 12) yrityksille osana valtuutusmenettelyjä määrättävien maksujen on perustuttava puolueettomiin, ketään syrjimättömiin ja avoiimiin arviointiperusteisiin,
- 13) yksittäisten toimilupien järjestelmien käyttöönotto olisi rajoitettava tietyihin ennakolta määriteltyihin tilanteisiin; jäsenvaltiot voivat rajoittaa jollekin telepalveluluokalle myönnettävien yksittäisten toimilupien määrää, vain siltä osin kuin se on tarpeen radio- taajuuksien tehokkaan käytön varmistamiseksi tai siksi ajaksi, joka on tarpeen riittävän numeromäärän tarjoamisen varmistamiseksi yhteisön oikeuden mukaisesti,
- 14) jäsenvaltioiden on saatava asettaa erityisehtoja yleisiä televerkkoja ja telepalveluja tarjoaville yrityksille niiden markkina-aseman perusteella; yrityksen markkina-asema määritellään televiestintän yhteenliittämisestä soveltaen avoimen verkon tarjoamisen (ONP) periaatteita yleispalvelun ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin jäljempänä 'yhteenliittämisdirektiivi' säännösten perusteella,
- 15) telepalveluilla on merkitystä sosiaalisen ja taloudellisen yhteenkuuluvuuden vahvistamisessa, muun muassa yleispalvelun toteuttamisen edistämisessä erityisesti kaukaisilla, syrjäisillä ja erillisalueilla sekä maaseutualueilla ja saarialueilla; jäsenvaltioiden olisi näin ollen voitava määrätä palvelujen yleiseen saatavuuteen liittyviä velvoitteita myöntämällä yksittäisiä toimilupia, jotka velvoittavat toimiluvan saajan tarjoamaan yleispalvelua; velvollisuus osallistua yleispalvelun rahoitukseen ei yksin riitä perusteeksi yksittäisten toimilupien määräämiselle,
- 16) olisi otettava käyttöön keskitetty menettely yksittäisten toimilupien myöntämisen tekemiseksi useamassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimilupaa hakeville yrityksille helpommaksi ja yleisen valtuutuksen ollessa kyseessä, ilmoitusmenettelyn helpottamiseksi,
- 17) kansallisten sääntelyviranomaisten olisi mahdollisuuksien mukaan vastauksena kaupallisiin tarpeisiin pyrittävä keskitetyn menettelyn avulla lyhentämään määräaikoja päätösten tekemiseksi yksittäisten toimilupien myöntämisestä tietyille palveluluokille,

18) keskitetty menettely olisi toteutettava rajoittamatta kansallisia säännöksiä, jotka liittyvät asiaa koskeissa menettelyissä käytettävään kieleen,

19) tässä direktiivissä säädetään jo menettelyjen tietyistä yhdenmukaistamisesta; integroidumpien telemarkkinoiden aikaansaamiseksi voi olla aihetta vielä edelleen yhdenmukaistaa menettelyjä; tätä mahdollisuutta olisi arvioitava komission laatimassa kertomuksessa,

20) kaikissa valtuutusjärjestelmissä olisi otettava huomioon perustamissopimuksen XII osastossa mainittujen Euroopan laajuisten televerkkojen luominen; tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden kansalliset sääntelyviranomaiset yhteensovitavat mahdollisuuksien mukaan valtuutusmenettelynsä sellaisissa tapauksissa, joissa valtuutusta hakee yritys, jonka aikomuksena on tarjota telepalvelua tai perustaa ja/tai ylläpitää televerkkoa useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa,

21) yhteisön yrityksillä olisi oltava todellinen ja vertailukelpoinen pääsy kolmansien maiden markkinoille ja niiden olisi saatava kolmansissa maissa osakseen samanlainen kohtelu kuin yhteisössä myönnetään yrityksille, jotka ovat kyseisen kolmannen maan kansalaisten omistuksessa tai joissa heillä on enemmistön omistukseen perustuva määräysvalta tai jossa heillä on tosiasiallinen määräysvalta,

22) olisi perustettava komitea avustamaan komissiota,

23) toisaalta on välttämätöntä laatia kansallisiin sääntelyviranomaisiin sovellettavat yhteiset luottamuksellisuutta koskevat periaatteet, koska tiedot, joita kansalliset sääntelyviranomaiset mahdollisesti saavat käyttöönsä myöntäessään, hallinnoidessaan, ja valvoessaan toimilupien noudattamista, ovat kaupallisesti erityisen arkaluonteisia; toisaalta tällä alalla yhteisön toimielimen jäsen, komitean jäsen, yhteisön virkamies tai toimihenkilö ei yhteisön lainsäädännön ja erityisesti perustamissopimuksen 214 artiklan perusteella saa ilmaista salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja eikä varsinkaan tietoja yrityksistä, niiden liikesuhteista tai kustannustekijöistä,

24) tämän direktiivin toimivuus olisi aikanaan arvioitava telealan ja Euroopan laajuisten verkkojen kehittämisen sekä tässä direktiivissä säädettyistä yhdenmu-

kaistamismenettelyistä ja keskitetyistä menettelyistä saatavien kokemusten perusteella,

25) tämän direktiivin antaminen edistää merkittävästi kyseisen tavoitteen saavuttamista; kilpailua edistävien puitteiden täysimääräisen soveltamisen perusteella ja sen varmistamiseksi, että olennaisena tavoitteena olevat telealan sisämarkkinat kehittyvät ja erityisesti telepalvelujen ja televerkon tarjoamisen vapaus toteutuu koko yhteisön alueella; jäsenvaltioiden olisi erityisesti kansallisten sääntelyviranomaistensa avulla sovellettava tätä yhteistä puitejärjestelmää,

26) tätä direktiiviä sovelletaan sekä nykyisiin että tuleviin valtuutuksiin; tiettyjä toimilupia on myönnetty määrärajoiksi, jotka jatkuvat vielä 1 päivän tammikuuta 1999 jälkeen; tällaisiin valtuutuksiin sisältyvät yhteisön oikeuden vastaiset määräykset, erityisesti ne, joissa annetaan luvanhaltijoille erityis- tai yksinoikeuksia, ovat Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti pätemättömiä asiaa koskeissa yhteisön säädöksissä ilmoitetuista päivämäärästä alkaen; muiden oikeuksien osalta, jotka eivät vaikuta muiden yritysten etuihin yhteisön oikeuden perusteella, jäsenvaltiot voivat pidentää niiden voimassaoloa korvausvaatimusten välttämiseksi, ja

27) tämän direktiivin voimaantulopäivänä voimassa oleviin valtuutuksiin sisältyvien velvoitteiden olisi lakattava olemasta voimassa, jollei niitä ole yhdenmukaistettu tämän direktiivin säännösten kanssa 1 päivään tammikuuta 1999 mennessä; komissio voi pyynnöstä lykätä jäsenvaltion osalta tätä päivämäärää,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I JAKSO

SOVELTAMISALA, MÄÄRITELMÄT JA PERIAATTEET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tämä direktiivi koskee menettelyjä telepalvelujen tarjoamista varten myönnettävien valtuutusten sekä näihin valtuutuksiin liittyvien ehtojen osalta, mukaan lukien valtuutukset näiden palvelujen tarjoamisen edellyttämien televerkkojen perustamiseksi ja/tai tarjoamiseksi.

2. Tällä direktiivillä ei rajoiteta jäsenvaltioiden yhteisön oikeuden mukaisesti antamia erityissääntöjä, jotka koskevat yleisölle tarkoitettujen audiovisuaalisten ohjelmien levitystä ja näiden ohjelmien sisältöä. Sillä ei myöskään rajoiteta toimenpiteitä, joita jäsenvaltiot ovat toteuttaneet puolustuksen osalta eikä toimenpiteitä, jotka jäsenvaltiot ovat toteuttaneet perustamissopimuksessa, erityisesti sen 36 ja 56 artiklassa tunnustettujen yleistä etua koskevien vaatimusten mukaisesti erityisesti julkisen moraalin, yleisen turvallisuuden, mukaan lukien rikollisen toiminnan tutkiminen, sekä yleisen järjestyksen osalta.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'valtuutuksella' lupaa, jolla määrätään telealalle ominaisista oikeuksista ja velvollisuuksista ja jolla sallitaan yritysten tarjota telepalveluja ja tarvittaessa perustaa ja/tai ylläpitää televerkkoja kyseisten palvelujen tarjoamiseksi, ja joka voi olla 'yleinen valtuutus' tai 'yksittäinen toimilupa', sellaisena kuin ne määritellään jäljempänä:

— 'yleisellä valtuutuksella' valtuutusta, joka ei edellytä, että kyseessä oleva yritys saa kansalliselta sääntelyviranomaiselta nimenomaisen päätöksen ennen kuin se voi käyttää valtuutukseen perustuvia oikeuksia, riippumatta siitä, säännelläänkö lupaa "yleisvaltuutuksella" vai yleisellä lailla tai siitä, vaatiiko tämä sääntely rekisteröintiä,

— 'yksittäisellä toimiluvalla' valtuutusta, jonka kansallinen sääntelyviranomainen myöntää ja joka antaa yritykselle erityisoikeuksia tai joka asettaa tarvittaessa kyseisen yrityksen toiminnalle yleistä valtuutusta täydentäviä erityisvelvollisuuksia, jolloin yritys ei saa käyttää kyseisiä oikeuksia ennen kuin se on saanut kansallisen sääntelyviranomaisen päätöksen;

b) 'kansallisella sääntelyviranomaisella' elintä tai -elimiä, jotka ovat teleorganisaatioista oikeudellisesti erillisiä ja siitä toiminnallisesti riippumattomia ja joille jäsenvaltio on antanut tehtäväksi valtuutusten myöntämisen ja valtuutusten noudattamisen valvonnan;

c) 'keskitetyllä menettelyllä' menettelyä koskevaa järjestelyä, jolla helpotetaan yksittäisten toimilupien saamista useammalta kuin yhdeltä kansalliselta sääntelyviranomaiselta tai yleisten valtuutusten ollessa kyseessä ilmoittamista tarvittaessa useammalle kuin yhdelle kansalliselle sääntelyviranomaiselle, ja joka perustuu yhdessä paikassa suoritettavaan yhdenmukaistettuun menettelyyn;

d) 'olennaisilla vaatimuksilla' niitä yleisen edun mukaisia muita kuin taloudellisia syitä, joiden vuoksi jäsenvaltio voi asettaa ehtoja televerkkojen perustamiselle ja/tai toiminnalle tai telepalvelujen tarjoamiselle. Tällaisia syitä ovat verkkotoimintojen turvallisuus, verkon eheyden säilyttäminen, ja, kun siihen on perusteltua aihetta, palvelujen yhteentoimivuuden takaaminen, tietosuoja, ympäristönsuojelu, kaupunki- ja maaseutusuunnittelun tavoitteet sekä taajuusalueen tehokas hyväksikäyttö ja häirinnän välttäminen radiotaajuuksia käyttävien telejärjestelmien ja muiden joko satelliittiyhteyksiin perustuvien tai maasta käytettävien teknisten järjestelmien välillä. Tietosuojaan voi kuulua henkilötietojen suojaaminen, siirretyn tai tallennetun tiedon luottamuksellisuus sekä yksityisyyden suoja.

2. Muita telepalvelujen sisämarkkinoiden toteuttamisesta saamalla aikaan avoimen verkon tarjoaminen 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/387/ETY⁽¹⁾ sekä yhteenliittämisdirektiivissä vahvistettuja määritelmiä sovelletaan soveltuvin osin tähän direktiiviin.

3 artikla

Valtuutuksia koskevat periaatteet

1. Jos jäsenvaltiot vaativat, että telepalvelun tarjoamista varten on oltava valtuutus, valtuutuksen myöntämisen ja siihen liitettävien ehtojen on oltava 2, 3 ja 4 kohdassa määriteltyjen periaatteiden mukaisia.

2. Valtuutuksiin saa sisältyä ainoastaan liitteessä lueteltuja ehtoja. Lisäksi kyseisten ehtojen on oltava puolueettomasti perusteltavissa kyseiseen palveluun liittyvillä seikoilla sekä ketään syrjimättömiä, oikeasuhtaisia ja avoimia.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että telepalveluja ja/tai televerkkoja voidaan tarjota joko ilman valtuutusta tai yleisten valtuutusten perusteella, joita voidaan tarvittaessa täydentää oikeuksilla ja velvollisuuksilla, jotka edellyttävät hakemusten tapauskohtaista arviointia ja joista seuraa yhden tai useamman yksittäisen toimiluvan myöntäminen. Jäsenvaltiot voivat antaa yksittäisen toimiluvan ainoastaan siltä osin kuin luvanhaltija pääsee hyödyntämään niukkoja aineellisia tai muita voimavaroja tai kun luvanhaltijaa koskevat erityisvelvollisuudet tai luvanhaltijalla on III jakson säännösten mukaisia erityisiä oikeuksia.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 192, 24.7.1990, s. 1.

4. Kehittäessään ja soveltaessaan valtuutusjärjestelmiään jäsenvaltioiden on helpotettava telepalvelujen tarjoamista jäsenvaltioiden välillä.

II JAKSO

YLEISET VALTUUTUKSET

4 artikla

Yleisiin valtuutuksiin liittyvät ehdot

1. Jos jäsenvaltiot vaativat, että telepalvelujen tarjoamista varten on oltava yleinen valtuutus, ehdot, joita voidaan kun siihen on perusteltua aihetta, liittää näihin valtuutuksiin, esitetään liitteen 2 ja 3 kohdassa. Tällaisista valtuutuksista aiheutuvien, liitteen 2 ja 3 kohdassa vahvistettujen asiaa koskevien olennaisten ja muiden yleiseen etuun liittyvien vaatimusten toteuttamisesta johtuvien kielteisten vaikutusten on oltava mahdollisimman vähäisiä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisiin valtuutuksiin liittyvät ehdot julkaistaan aiheellisella tavalla kyseisten tietojen saattamiseksi helposti niiden käyttöön, joiden etua asia koskee. Sen jäsenvaltion, jota asia koskee, on viitattava kyseisen tiedon julkaisemiseen virallisessa lehdessään ja *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

3. Jäsenvaltiot voivat tapauksissa, joissa se on puolueetomasti perusteltavissa, muuttaa yleiseen valtuutukseen liittyviä ehtoja oikeasuhtaisesti. Jäsenvaltioiden on näin tehdessään ilmoitettava aikomuksestaan aiheellisella tavalla ja annettava asianosaisille mahdollisuus ilmaista kantansa ehdotettuihin muutoksiin.

5 artikla

Yleisten valtuutusten myöntämismenettely

1. Jäsenvaltiot eivät saa estää yritystä, joka on yleiseen valtuutukseen 4 artiklan mukaisesti liitettyjen aiheellisten ehtojen mukainen, tarjoamasta suunniteltua telepalvelua ja/tai televerkkoja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta III jaksossa esitettyjen säännösten noudattamista.

2. Jäsenvaltiot saavat vaatia, että yleisen valtuutuksen saaneen yrityksen on ennen telepalvelujen ja/tai televerkkojen tarjoamisen aloittamista ilmoitettava aikomuksestaan kansalliselle sääntelyviranomaiselle ja annettava sille kaikki kyseiseen palveluun liittyvät tiedot, jotka ovat tarpeen aiheellisten, 4 artiklan mukaisesti liitettyjen

ehtojen noudattamisen varmistamiseksi. Yritykseltä voidaan vaatia, että se odottaa enintään neljä viikkoa siitä, kun kaikki 4 kohdan mukaisesti julkaistut tarpeelliset tiedot on virallisesti vastaanotettu ennen kuin se aloittaa yleiseen valtuutukseen sisältyvien palvelujen tarjoamisen.

3. Jos yritys, jolla on yleinen valtuutus, ei noudata jotakin 4 artiklan mukaisesti yleisessä valtuutuksessa esitettyä ehtoa, kansallinen sääntelyviranomainen voi ilmoittaa kyseiselle yritykselle, ettei se ole oikeutettu tähän yleiseen valtuutukseen ja/tai voi määrätä kyseiselle yritykselle oikeasuhtaisella tavalla erityistoimenpiteitä, joilla varmistetaan ehdon noudattaminen. Kansallisen sääntelyviranomaisen on samalla annettava kyseiselle yritykselle kohtuullinen tilaisuus ilmaista kantansa ehtojen soveltamisesta ja korjata mahdolliset rikkomukset yhden kuukauden kuluessa siitä, kun kansallinen sääntelyviranomainen on puuttunut asiaan. Jos kyseinen yritys korjaa rikkomukset, kansallisen sääntelyviranomaisen on kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on ensiksi puuttunut asiaan kumottava päätöksensä tai muutettava sitä aiheellisella tavalla, ja ilmoitettava päätöksensä perustelut. Jos kyseinen yritys ei korjaa rikkomuksia, kansallisen sääntelyviranomaisen on kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se ensiksi puuttui asiaan, vahvistettava päätöksensä ja ilmoitettava päätöksensä perustelut. Päätös on ilmoitettava kyseiselle yritykselle viikon kuluessa päätöksen tekemisestä. Jäsenvaltioiden on säädettävä menettelystä muutoksen hakemiseksi tällaiseen päätökseen kansallisesta sääntelyviranomaisesta riippumattomalta toimielimeltä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisiin valtuutuksiin liittyviä menettelyjä koskevat tiedot julkaistaan aiheellisella tavalla kyseisten tietojen saattamiseksi helposti saataville. Asianomaisen jäsenvaltion on viitattava kyseisen tiedon julkaisemiseen virallisessa lehdessään ja *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

6 artikla

Yleisiin valtuutuksiin liittyvistä menettelyistä perittävät maksut

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valtuutusmenettelyjen osana yrityksiltä perittävillä maksuilla on ainoastaan tarkoitus kattaa sovellettavan yleisen valtuutuksen myöntämisestä, käsittelystä, valvonnasta ja täytäntöönpanosta aiheutuvat hallinnolliset kulut, sanotun kuitenkaan rajoittamatta liitteen mukaisia yleispalvelun tarjoamiseen liittyviä maksuja. Näitä maksuja koskevat tiedot on julkaisettava asianmukaisella ja riittävän yksityiskohtaisella tavalla, jotta ne ovat helposti saatavilla.

III JAKSO

YKSITTÄISET TOIMILUVAT

7 artikla

Soveltamisala

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää yksittäisiä toimilupia ainoastaan:

- a) radiotaajuuksien tai numeroiden käytön sallimiseksi luvanhaltijalle;
- b) erityisoikeuksien antamiseksi luvanhaltijalle yleisen tai yksityisen maa-alueen käyttöön;
- c) sellaisten velvollisuuksien ja vaatimusten määrittämiseksi luvanhaltijalle, jotka liittyvät yleisesti saatavilla olevien telepalvelujen ja/tai yleisten televerkkojen pakolliseen tarjoamiseen mukaan lukien yleispalvelujen tarjoamiseen liittyvän lainsäädännön mukaiset velvollisuudet ja avoimen verkon tarjoamiseen liittyvät muut velvollisuudet;
- d) erityisvelvollisuuksien määrittämiseen luvanhaltijalle yhteisön kilpailusääntöjen mukaisesti, jos luvanhaltijalla on merkittävä markkina-asema, sellaisena kuin se on määritelty yhteenliittämisdirektiivin 4 artiklan 3 kohdassa liittyen yleisten televerkkojen ja yleisesti saatavilla olevien telepalvelujen tarjoamiseen.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, yleisesti saatavilla olevien puhelinliikennepalvelujen tarjoamista, yleisten televerkkojen samoin kuin muiden radiotaajuuksia käyttävien verkkojen perustamista ja tarjoamista varten voidaan edellyttää yksittäistä toimilupaa.

8 artikla

Yksittäisiin toimilupiin liitettävät ehdot

1. Ne ehdot, jotka yleisiin valtuutuksiin liittyvien ehtojen lisäksi voidaan, kun siihen on perusteltua aihetta, liittää yksittäisiin toimilupiin, esitetään liitteen 2 ja 4 kohdassa.

Edellä tarkoitettut ehdot voivat koskea ainoastaan tilanteita, joissa yksittäisen toimiluvan myöntämiseen on perusteltua aihetta ja jotka määritellään 7 artiklassa.

2. Jäsenvaltiot voivat sisällyttää sovellettavien yleisten valtuutusten ehtoja yksittäiseen toimilupaan liittämällä liitteessä esitettyjä ehtoja yksittäiseen toimilupaan.

Yleisten valtuutusten nojalla annettuja oikeuksia ja yleisiin valtuutuksiin liitettyjä ehtoja ei saa rajoittaa tai täydentää yksittäisen toimiluvan myöntämisellä, paitsi puolueetto-

masti perustelluissa tapauksissa ja oikeasuhtaisella tavalla yleispalvelun tarjoamiseen liittyvien velvollisuuksien ja/tai merkittävän markkina-aseman valvonnan, tai vertailevan tarjouskilpailun aikana esitettyjä tarjouksia vastaavien velvollisuuksien huomioon ottamiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksittäisiin toimilupiin liitettäviä ehtoja koskevat tiedot julkaistaan aiheellisella tavalla tietojen saattamiseksi helposti saataville, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 20 artiklan soveltamista. Sen jäsenvaltion, jota asia koskee, on viitattava kyseisen tiedon julkaisemiseen virallisessa lehdessään ja *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

4. Jäsenvaltiot voivat muuttaa yksittäiseen toimilupaan liitettyjä ehtoja puolueettomasti perustelluissa tapauksissa ja oikeasuhtaisella tavalla. Jäsenvaltioiden on näin tehdessään ilmoitettava aikomuksestaan asiaankuuluvalla tavalla ja annettava asianomaisille mahdollisuus ilmaista kantansa ehdotettuihin muutoksiin.

9 artikla

Yksittäisten toimilupien myöntämismenettelyt

1. Kun jäsenvaltio myöntää yksittäisiä toimilupia, sen on varmistettava, että yksittäisiin toimilupiin liittyviä menettelyjä koskevat tiedot julkaistaan aiheellisella tavalla näiden tietojen saattamiseksi helposti saataville.

Asianomaisen jäsenvaltion on viitattava kyseisen tiedon julkaisemiseen virallisessa lehdessään ja *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

2. Kun jäsenvaltio aikoo myöntää yksittäisiä toimilupia, sen on

— myönnettävä yksittäiset toimiluvat julkisen, ketään syrjimättömän ja avoimen menettelyn mukaisesti, ja tätä varten sovelletaan kaikkiin hakijoihin samoja menettelyjä, jollei ole perusteltua aihetta poiketa tästä, ja

— asetettava kohtuulliset määräajat ja muun muassa ilmoitettava hakemusta koskevasta päätöksestä hakijalle mahdollisimman pian, kuitenkin viimeistään kuuden viikon kuluttua hakemuksen vastaanottamisesta. Tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi annetuissa säännöksissä jäsenvaltiot voivat pidentää tätä määräaikaa neljään kuukauteen saakka puolueettomasti perustelluissa tapauksissa, jotka on määritelty täsmällisesti kyseisissä säännöksissä. Jos kyse on erityisesti vertailevasta tarjousmenettelystä, jäsenvaltiot voivat pidentää tätä määräaikaa vielä enintään neljällä kuukaudella. Nämä määräajat eivät rajoita sovellettavien kansainväliseen taajuuksien ja satelliittien yhteensovitukseen liittyvien kansainvälisten sopimusten noudattamista.

3. Yrityksellä, joka täyttää jäsenvaltioiden tämän direktiivin asiaa koskevien säännösten mukaisesti päättämät ja julkaisemat ehdot, on oikeus saada yksittäinen toimilupa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 10 artiklan 1 kohdan soveltamista. Kansallinen sääntelyviranomaisen voi kuitenkin kieltäytyä myöntämästä yritykselle yksittäistä toimilupaa, jos sitä hakeva yritys ei anna niitä tietoja, joita voidaan kohtuudella vaatia sen osoittamiseksi, että se täyttää tämän direktiivin asiaa koskevien säännösten mukaisesti määrättyt ehdot.

4. Jos yksittäisen toimiluvan haltija ei noudata jotain tämän direktiivin asiaa koskevien säännösten mukaisesti toimiluvassa esitettyä ehtoa, kansallinen sääntelyviranomaisen voi peruuttaa, muuttaa tai peruuttaa määräajaksi yksittäisen toimiluvan tai määrätä oikeasuhtaisia erityistoimenpiteitä ehdon noudattamisen varmistamiseksi. Kansallisen sääntelyviranomaisen on samalla annettava asianomaiselle yritykselle kohtuullinen tilaisuus ilmaista kantansa ehtojen soveltamisesta ja korjata mahdolliset rikkomukset yhden kuukauden kuluessa alkaen kansallisen sääntelyviranomaisen puuttumisesta asiaan, paitsi jos kyseessä on toistuvat rikkomukset, jolloin kansallinen sääntelyviranomaisen voi välittömästi toteuttaa aiheelliset toimenpiteet. Jos kyseinen yritys korjaa rikkomukset, kansallisen sääntelyviranomaisen on kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se ensiksi puuttui asiaan, kumottava päätöksensä tai aiheellisesti muutettava sitä ja ilmoitettava päätöksensä perustelut. Jos kyseinen yritys ei korjaa rikkomuksia, kansallisen sääntelyviranomaisen on kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se ensiksi puuttui asiaan, vahvistettava päätöksensä ja ilmoitettava päätöksensä perustelut. Päätöksestä on ilmoitettava kyseiselle yritykselle viikon kuluessa päätöksen tekemisestä. Jäsenvaltioiden on säädettävä menettelystä muutoksen hakemiseksi tällaiseen päätökseen kansallisesta sääntelyviranomaisesta riippumattomalta toimielimeltä.

5. Siinä tapauksessa, että radiotaajuuksia käyttävän televerkon ja muiden teknisten järjestelmien välillä esiintyy häirintää, kansallinen sääntelyviranomaisen voi toteuttaa välittömästi toimenpiteet tämän ongelman ratkaisemiseksi. Tällaisessa tapauksessa kyseiselle yritykselle on annettava sen jälkeen kohtuullinen tilaisuus ilmaista kantansa ja ehdottaa mahdollisia ratkaisuja häirinnän poistamiseksi.

6. Jäsenvaltioiden, jotka kieltäytyvät myöntämästä yksittäistä toimilupaa tai jotka peruuttavat, muuttavat tai peruuttavat määräajaksi yksittäisen toimiluvan, on ilmoitettava päätöksensä perustelut kyseiselle yritykselle. Jäsenvaltioiden on säädettävä aiheellisesta menettelystä muutoksen hakemiseksi edellä mainittuihin kieltäytymisiin, peruuttamisiin, muutoksiin tai määräajaksi peruuttamisiin kansallisesta sääntelyviranomaisesta riippumattomalta toimielimeltä.

10 artikla

Yksittäisten toimilupien määrän rajoittaminen

1. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa jollekin telepalveluluokalle ja televiestintäinfrastruktuurin perustamiselle ja/tai käyttämislle myönnettävien yksittäisten toimilupien määrää ainoastaan siltä osin kuin se on tarpeen radiotaajuuksien tehokkaan hyödyntämisen varmistamiseksi, tai siksi ajaksi, joka on tarpeen riittävän numeromäärän tarjoamisen varmistamiseksi yhteisön oikeuden mukaisesti.

2. Jos jäsenvaltio aikoo rajoittaa myönnettävien yksittäisten toimilupien määrää 1 kohdan mukaisesti, sen on

- korostettava asianmukaisella tavalla tarvetta tarjota käyttäjille mahdollisimman suuri hyöty ja helpottaa kilpailun kehittymistä,
- annettava kaikille asianosaisille mahdollisuus ilmaista kantansa rajoitusten osalta,
- julkaistava päätöksensä rajoittaa yksittäisten toimilupien määrää ja ilmoitettava päätöksensä perustelut,
- tarkasteltava rajoituksia uudelleen kohtuullisin väliajoin,
- järjestettävä mahdollisuus hakea toimilupia.

3. Jäsenvaltioiden on myönnettävä yksittäiset toimiluvat puolueettomien, ketään syrjimättömien yksityiskohdista, avoimien, oikeasuhtaisten valintaperusteiden perusteella. Kaikissa valinnoissa on asianmukaisella tavalla korostettava tarvetta tehdä kilpailun kehittyminen helpommaksi ja tarjota käyttäjille mahdollisimman suuri hyöty.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valintaperusteita koskevat tiedot julkaistaan etukäteen aiheellisella tavalla niiden saattamiseksi helposti saataville. Asianomaisen jäsenvaltion on viitattava kyseisen tiedon julkaisemiseen virallisessa lehdessään.

4. Kun jäsenvaltio omasta aloitteestaan tai joltakin yritykseltä saamansa pyynnön johdosta joko tämän direktiivin voimaantuloajankohtana tai sen jälkeen katsoo, että yksittäisten toimilupien määrää voidaan lisätä, sen on julkaistava tämä tieto ja järjestettävä mahdollisuus toimilupien hakemiseen.

11 artikla

Yksittäisistä toimiluvista perittävät maksut

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että osana valtuutusmenettelyä yrityksille määrättävillä maksuilla pyritään ainoastaan kattamaan sovellettavan yksittäisen toimiluvan myöntämisestä, käsittelystä, valvonnasta ja toimeenpanosta

aiheutuvat hallinnolliset kulut. Yksittäistä toimilupaa koskevien maksujen on oltava suhteessa tehtyyn työhön ja ne on julkaistava aiheellisella ja riittävän yksityiskohtaisella tavalla niiden saattamiseksi helposti saataville.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat, jos käytettävät voimavarat ovat niukat, sallia, että niiden kansalliset sääntelyviranomaiset perivät maksuja, joilla pyritään varmistamaan näiden voimavarojen mahdollisimman tehokas käyttö. Näiden maksujen on oltava ketään syrjimättömiä ja niissä on erityisesti otettava huomioon tarve edistää uusien palvelujen ja kilpailun kehittymistä.

IV JAKSO

TELEPALVELUJEN TARJOAMINEN KAIKKIALLA YHTEISÖSSÄ

12 artikla

Yhdenmukaistaminen

1. Yleisiin valtuutuksiin ja yleisiin valtuutusmenettelyihin liittyvät ehdot on tarvittaessa yhdenmukaistettava.

Näiden ehtojen ja menettelyjen yhdenmukaistamisella pyritään kehittämään sellainen mahdollisimman vaivaton järjestelmä, jonka avulla voidaan varmistaa tämän direktiivin säännösten noudattamisen, erityisesti sen 3, 4 ja 5 artiklan sekä liitteen 1, 2 ja 3 kohdassa vahvistettujen asiaa koskevien olennaisten vaatimusten ja muiden yleistä etua koskevien vaatimusten noudattaminen.

Yhdenmukaistamisella on myös pyrittävä tasapainottamaan luvanhaltijayritysten oikeudet ja velvollisuudet.

2. Komissio myöntää 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen valtuuksia Euroopan telehallintojen neuvottelukunnalle (CEPT)/Euroopan televiestinnän sääntelykomitealle (ECTRA), CEPT/Euroopan radioviestintäkomitealle (ERC) tai muille kyseeseen tuleville yhdenmukaistamiselimille. Näissä valtuuksissa on määriteltävä suoritettavat tehtävät ja yhdenmukaistettavien yleisten valtuutusten luokat sekä asetettava aikataulu yhdenmukaistettujen ehtojen ja menettelyjen valmistelulle.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun toiminnan tuloksena ja rajoittamatta 7 artiklan soveltamista on 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tehtävä päätös, jossa todetaan yhdenmukaistetun yleisen valtuutuksen sovellettavuus.

13 artikla

Keskitetty menettely

1. Komissio toteuttaa tarvittaessa ja yhdessä CETP/EC-TRAN ja CEPT/ERC:n kanssa toimenpiteet keskitetyn menettelyn tarjoamiseksi yksittäisiä toimilupia varten sekä yleisten valtuutusten osalta ilmoitusmenettelyjä varten, mukaan lukien asianmukaiset järjestelyt menettelyn hallintoa varten, 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Menettelyä koskevat tiedot julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

2. Keskitetyn menettelyn on oltava seuraavien edellytysten mukaisia:

- a) keskitetyn menettelyn on oltava avoin kaikille yrityksille, jotka haluavat tarjota telepalveluja yhteisössä;
- b) hakemusten ja/tai ilmoitusten jättämiseen on tarjottava mahdollisuus, ja on nimettävä yksi tai useampi elin, jolle hakemukset ja/tai ilmoitukset voidaan toimittaa;
- c) yksittäisten toimilupien osalta hakemuksen vastaanottaneen elimen on siirrettävä hakemus (hakemukset) asianomaisille kansallisille sääntelyviranomaisille seitsemän työpäivän kuluessa niiden virallisesta vastaanottamisesta.

Yleisten valtuutusten osalta ilmoituksen vastaanottaneen elimen on toimitettava ilmoitus (ilmoitukset) asianomaisille kansallisille sääntelyviranomaisille kahden työpäivän kuluessa ilmoituksen virallisesta vastaanottamisesta;

- d) yksittäisten toimilupien osalta kyseisten kansallisten sääntelyviranomaisten on päätettävä luvan myöntämisestä 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa; niiden on ilmoitettava päätöksestä sekä hakijalle että hakemuksen vastaanottaneelle elimelle tai elimille viikon kuluessa päätöksen tekemisestä.

Yleisten valtuutusten osalta kansallisten sääntelyviranomaisten on noudatettava 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua määräaikaa;

- e) keskitettyä menettelyä käyttäen tehtyihin yksittäisten toimilupien hakemuksiin sovelletaan 9 artiklaa ja ilmoituksiin 5 artiklaa;
- f) hakemuksia ja/tai ilmoituksia vastaanottavien elinten on annettava vuosittain komissiolle kertomus keskitetyn menettelyn toiminnasta, mukaan lukien tiedot evätyistä hakemuksista ja ilmoituksista koskevista vastustamisista;
- g) keskitetyn menettelyn osapuolina olevien elinten on sitouduttava noudattamaan 20 artiklassa säädettyä luotamuksellisuuden tasoa.

V JAKSO

17 artikla

TOIMILUPAKOMITEA

14 artikla

Toimilupakomitean perustaminen

Komissiota avustaa komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja. Komiteaa kutsutaan toimilupakomiteaksi, jäljempänä 'komitea'.

15 artikla

Tietojen vaihto

Komissio ilmoittaa tarvittaessa komitealle teleorganisaatioiden, käyttäjien, kuluttajien, valmistajien, palvelujen tarjoajien ja ammattiyhdistysten edustajien kanssa käytyjen säännöllisten neuvottelujen tuloksista.

Komitean on lisäksi yhteisön telepolitiikan huomioon ottaen edistettävä jäsenvaltioiden välistä sekä jäsenvaltioiden ja komission välistä tietojen vaihtoa myönnettäviin telepalveluvaltuutuksiin liittyvien sääntelytoimien tilanteesta ja kehityksestä.

16 artikla

Komiteamenettely I (*)

Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa, tarvittaessa äänestettään, lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan.

Lausunto merkitään pöytäkirjaan; lisäksi jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus pyytää, että sen kanta merkitään pöytäkirjaan.

Komission on, niin suurelta osin kuin mahdollista, otettava huomioon komitean lausunto. Sen on ilmoitettava komitealle, millä tavoin sen lausunto on otettu huomioon.

(*) Menettelystä komissiolle annettua täytäntöönpanovaltaa käydetään 13 päivänä heinäkuuta 1987 annettu neuvoston päätös 87/373/ETY (EYVL N:o 197, 18.7.1987, s. 33).

Komiteamenettely II b (*)

Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa:

- komissio lykkää päättämiensä toimenpiteiden soveltamista kolmella kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä;
- neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa.

VI JAKSO

YLEISET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

18 artikla

Kolmannet maat

1. Jäsenvaltiot voivat ilmoittaa komissiolle kaikista tietoonsa tulleista yleisistä oikeudellisista tai tosiasiallisista vaikeuksista, joita yhteisön piirissä toimivilla organisaatioilla on ollut valtuutusten saannissa ja valtuutusten nojalla toimimisessa kolmansissa maissa.

2. Jos komissiolle ilmoitetaan tällaisista vaikeuksista, se voi tarvittaessa tehdä neuvostolle ehdotuksia asianmukaisten neuvotteluvaltuutuksien saamiseksi, jotta yhteisön piirissä toimiville organisaatioille saataisiin vertailukelpoiset oikeudet kyseisissä kolmansissa maissa. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

3. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti toteutetut toimenpiteet eivät rajoita asiaa koskeviin kansainvälisiin sopimuksiin perustuvia yhteisön ja jäsenvaltioiden velvoitteita.

*19 artikla***Uudet palvelut**

Jos jonkin telepalvelun tarjoaminen ei vielä kuulu yleisen valtuutuksen piiriin ja jos kyseistä palvelua ja/tai verkkoa ei voida tarjota ilman valtuutusta, jäsenvaltioiden on kuuden viikon kuluessa siitä, kun ne ovat vastaanottaneet hakemuksen, vahvistettava väliaikaiset ehdot, joiden mukaisesti yritys voi alkaa tarjota palveluja tai hylättävä hakemus, ja ilmoitettava kyseiselle yritykselle hylkäämisen perustelut, sanotun kuitenkin rajoittamatta II ja III jakson säännösten soveltamista. Jäsenvaltioiden on mahdollisimman pian tämän jälkeen vahvistettava lopulliset ehdot tai sallittava kyseisen palvelun tarjoaminen ilman valtuutusta tai perusteltava mahdollinen kieltäytyminen. Jäsenvaltioiden on säädettävä aiheellisesta menettelystä muutoksen hakemiseksi kansallisesta sääntelyviranomaisesta riippumattomalta toimielimeltä väliaikaisten tai lopullisten ehtojen vahvistamisesta kieltäytymiseen, hakemuksen hylkäämiseen tai kyseisen palvelun tarjoamisen sallimista ilman valtuutusta koskevaan kieltäytymiseen.

*20 artikla***Luottamuksellisuus**

1. Kansalliset sääntelyviranomaiset eivät saa ilmaista mitään salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja, varsinkaan yrityksiä, niiden liikesuhteita tai kustannustekijöitä koskevia tietoja.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei rajoita kansallisten sääntelyviranomaisten oikeutta ilmaista tietoja silloin, kun se on olennaisen tärkeää viranomaisille kuuluvien velvollisuuksien hoitamiseksi, missä tapauksessa tietojen on oltava oikeasuhtaista, ja siinä on otettava huomioon yritysten oikeutetut edut niiden liikesalaisuuksien suojelemissa.

3. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä sellaisten toimilupaehjoja koskevien tietojen julkaisemista, joihin ei sisälly luottamuksellisia tietoja.

*21 artikla***Ilmoittaminen**

1. Direktiivin 90/388/ETY mukaisesti vaadittujen tietojen lisäksi jäsenvaltioiden on annettava komissiolle seuraavat tiedot:

— kansallisten valtuutusten myöntämiseen valtuutettujen kansallisten viranomaisten ja elinten nimet ja osoitteet,

— kansallisia valtuutusjärjestelmiä koskevat tiedot.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdan mukaisesti annetuissa tiedoissa tapahtuneista muutoksista kuukauden kuluessa siitä kun muutos tuli voimaan.

*22 artikla***Direktiivin voimaantulopäivänä voimassa olevat valtuutukset**

1. Jäsenvaltioiden on pyrittävä kaikin tavoin saattamaan tämän direktiivin voimaantulopäivänä voimassa olevat valtuutukset tämän direktiivin säännösten mukaisiksi 1 päivään tammikuuta 1999 mennessä.

2. Jos tämän direktiivin säännösten soveltamisesta seuraa voimassa olevien valtuutusehtojen muutoksia, jäsenvaltiot voivat jatkaa ehtojen voimassaoloaikaa, lukuun ottamatta yhteisön oikeuden nojalla lopetettuja tai lopetettavia erityis- tai yksinoikeuksia luvanhaltijalle antavia ehtoja edellyttäen, että tämä voidaan toteuttaa vaikuttamatta muiden yritysten yhteisön oikeuden, mukaan lukien tämä direktiivi, mukaisiin oikeuksiin. Tässä tapauksessa jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tätä varten toteutettavista toimista ja niiden perusteista.

3. Tämän direktiivin voimaantulopäivänä voimassa oleviin valtuutuksiin sisältyvät velvoitteet, joita ei ole saatettu tämän direktiivin säännösten mukaisiksi 1 päivään tammikuuta 1999 mennessä, lakkaavat olemasta voimassa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 kohdan säännösten soveltamista.

Komissio voi, kun siihen on perusteltua aihetta, jäsenvaltion pyynnöstä tämän osalta lykätä tätä päivämäärää.

*23 artikla***Tarkistusmenettelyt**

Komissio laatii 1 päivään tammikuuta 2000 mennessä kertomuksen siihen mahdollisesti liittyvine uutta lainsäädäntöä koskevine ehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomus sisältää saatuihin kokemuksiin perustuvan arvion tarpeesta kehittää edelleen sääntelyraken-teita valtuutusten osalta, erityisesti menettelyjen yhdenmukaistamisen ja yksittäisten toimilupien soveltamisalan osalta sekä, yhdenmukaistamista koskevien muiden näkökohtien ja Euroopan laajuisten palvelujen ja verkkojen osalta. Kertomuksessa on myös ehdotuksia televiestintää koskevaan yhteisön lainsäädäntöön sisältyvien eri komiteoiden yhdistämisestä. Kertomuksessa käsitellään myös muutoksia, jotka ovat mahdollisesti tarpeen liitteiden mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen ja aiheellisiin käytännön menettelyihin samoin kuin 7 artiklan 2 kohdan mukauttamiseksi.

24 artikla**Lykkäys**

Niille 22 päivänä heinäkuuta 1993 ja 22 päivänä joulukuuta 1994 annetuissa neuvoston päätöslauselmissa yksilöidyille jäsenvaltioille, joiden osalta televiestinnän vapauttamista varten määrättyä siirtymäaikaa on pidennetty, myönnetään lykkäystä 3 artiklan 3 kohdassa, 7 ja 9 artiklassa, 10 artiklan 1 kohdassa sekä 12, 13 ja 22 artiklassa säädettyjen velvollisuuksien osalta niin pitkäksi aikaa ja siltä osin, kuin ne käyttävät hyväkseen näitä siirtymäaikoja. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle aikomuksestaan käyttää niitä hyväkseen.

25 artikla**Täytäntöönpano**

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viipymättä ja viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1997. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus,

kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

26 artikla**Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

27 artikla**Osoittaminen**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 10 päivänä huhtikuuta 1997.

*Euroopan parlamentin
puolesta*

J. M. GIL-ROBLES

Puhemies

Neuvoston puolesta

A. VAN DOK VAN
WEELE

Puheenjohtaja

LIITE

EHDOT, JOITA VOIDAAN LIITTÄÄ VALTUUTUKSIIN

1. Kaikkien valtuutuksiin liitettävien ehtojen on oltava perustamissopimuksen kilpailusääntöjen mukaisia.
2. Ehdot, joita voidaan aiheellisin perustein ja oikeasuhtaisuuden periaatetta noudattaen liittää kaikkiin valtuutuksiin
 - 2.1. Ehdot, joiden tarkoitus on varmistaa asiaa koskevien olennaisten vaatimusten noudattaminen
 - 2.2. Ehdot sellaisten tietojen antamiselle, joita voidaan kohtuullisesti vaatia sen varmistamiseksi, että sovellettavia ehtoja noudatetaan, ja joita tarvitaan tilastollisiin tarkoituksiin
 - 2.3. Ehdot, joiden tarkoituksena on estää kilpailun vastainen toiminta telemarkkinoilla, mukaan lukien toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tariffit ovat ketään syrjimättömiä ja että ne eivät vääristä kilpailua
 - 2.4. Ehdot, jotka liittyvät numerointikapasiteetin tehokkaaseen käyttöön
3. Erityisehdot, jotka voidaan, kun siihen on perusteltua aihetta ja oikeasuhtaisuuden periaatetta noudattaen, liittää yleisiin valtuutuksiin, jotka koskevat yleisesti saatavilla olevien telepalvelujen tarjoamista ja näiden palvelujen tarjoamiseksi käytettäviä yleisiä televerkkoja
 - 3.1. Käyttäjien ja tilaajien suojaan liittyvät ehdot, jotka koskevat erityisesti:
 - vakiomuotoisen tilaussopimuksen hyväksyttämistä ennakoon kansallisilla sääntelyviranomaisilla,
 - eriteltyä ja tarkkaa laskutuspalvelua,
 - riitojen ratkaisumenettelyn tarjoamista,
 - verkkoon pääsyä koskeviin ehtoihin tulneiden muutosten julkaisemista ja riittävää tiedottamista niistä, mukaan lukien tariffit, palvelutaso ja palvelun saatavuus
 - 3.2. Osallistuminen yleispalveluista aiheutuviin kuluihin yhteisön oikeuden mukaisesti
 - 3.3. Yleisten puhelinluettelopalvelujen tarjoamiseksi tarvittavien asiakastietokannoissa olevien tietojen luovuttaminen
 - 3.4. Hätäpalvelujen tarjoaminen
 - 3.5. Vammaisille tarkoitetut erityisjärjestelyt
 - 3.6. Verkkojen yhteenliittämistä ja palvelujen yhteentoimivuutta koskevat ehdot televiestinnän yhteenliittämistä koskevan direktiivin ja yhteisön oikeuden mukaisten velvoitteiden mukaisesti
4. Erityisehdot, joita voidaan, kun siihen on perusteltua aihetta ja oikeasuhtaisuuden periaatetta noudattaen mahdollisesti liittää yksittäisiin toimilupiin
 - 4.1. Numerointioikeuksien myöntämiseen liittyvät erityisehdot (kansallisten numerointisuunnitelmien noudattaminen)
 - 4.2. Radiotaajuuksien tehokkaaseen käyttöön ja hallintaan liittyvät erityisehdot
 - 4.3. Ympäristöön liittyvät sekä kaupunki- ja maaseutusuunnittelun erityisvaatimukset, mukaan lukien ehdot yleisessä tai yksityisessä omistuksessa olevien maa-alueiden käytön sallimiselle sekä ehdot rinnakkain sijoittamiselle ja järjestelmien jakamiselle
 - 4.4. Enimmäisvoimassaoloaika, joka ei saa olla kohtuuttoman lyhyt, erityisesti radiotaajuuksien tai numeroitten tehokkaan käytön varmistamiseksi tai julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevien maa-alueiden käytön sallimiseksi, tämän rajoittamatta lupien lopullista tai tilapäistä peruuttamista koskevien muiden säännösten soveltamista
 - 4.5. Yleispalveluvelvoitteiden täyttäminen televiestinnän yhteenliittämisdirektiivin ja avoimen verkon tarjoamiseen (ONP) soveltamisesta pientaajuuspuheviestitykseen 13 päivänä joulukuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/62/EY⁽¹⁾ mukaisesti
 - 4.6. Ehdot, joita sovelletaan jäsenvaltioiden televiestinnän yhteenliittämisdirektiivin mukaisesti ilmoitamiin merkittävässä markkina-asemassa oleviin operaattoreihin ja joiden tarkoituksena on varmistaa televiestinnän yhteenliittäminen tai merkittävän markkina-aseman valvonta
 - 4.7. Omistusta koskevat tiedot, yhteisön oikeuden tai Euroopan yhteisöllä kolmansia maita kohtaan olevien velvoitteiden mukaisesti

⁽¹⁾ EYVL N:o L 321, 30.12.1995, s. 6.

- 4.8. Palvelun tai verkon laatuun, saatavuuteen ja pysyvyyteen kohdistuvat vaatimukset, mukaan lukien hakijan rahoitukselliset, hallinnolliset ja tekniset valmiudet sekä toiminnan harjoittamisen vähimmäiskeston määrittämistä koskevat ehdot, mukaan lukien tarvittaessa ja yhteisön oikeuden mukaisesti yleisesti saatavilla olevien telepalvelujen ja yleisten televerkkojen pakollinen tarjoaminen
- 4.9. Kiinteiden johtojen tarjoamiseen liittyvät erityisehdot avoimen verkon tarjoamisen soveltamisesta kiinteisiin johtoihin 5 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/44/ETY⁽¹⁾ mukaisesti.

Luetelluilla ehdoilla ei rajoiteta:

- muita kuin nimenomaan televiestinnän alaa koskevia oikeudellisia ehtoja, eikä
- toimenpiteitä, joita jäsenvaltiot ovat toteuttaneet perustamissopimuksessa, erityisesti sen 36 ja 56 artiklassa tunnustettujen yleistä etua koskevien vaatimusten mukaisesti, erityisesti liittyen julkiseen moraaliin, yleiseen turvallisuuteen, mukaan lukien rikollisen toiminnan tutkinta, sekä yleiseen järjestykseen.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 165, 19.6.1992, s. 27, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission päätöksellä 94/439/EY (EYVL N:o L 181, 15.7.1994, s. 40).

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 2 päivänä huhtikuuta 1997,

polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä sellaisten Japanista peräisin olevien kuulalaakereiden tuonnissa, joiden suurin ulkohalkaisija on enintään 30 millimetriä

(97/287/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 2331⁽²⁾, ja erityisesti sen 9 artiklan sekä 11 artiklan 2, 3 ja 7 kohdan,

kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa asiasta,

sekä katsoo, että

A. MENETTELY

- (1) Vuoden 1984 heinäkuussa neuvosto otti käyttöön asetuksella (ETY) N:o 2089/84⁽³⁾ lopullisen polkumyyntitullin sellaisten Japanista ja Singaporesta peräisin olevien kuulalaakereiden, jäljempänä 'kyseiset kuulalaakerit', tuonnissa, joiden suurin ulkohalkaisija on enintään 30 millimetriä. Komissio aloitti 18 päivänä kesäkuuta 1988 julkaisulla ilmoituksella Japanista tapahtuvaan tuontiin sovellettavia toimenpiteitä koskevan uudelleentarkastelun⁽⁴⁾, jonka johdosta neuvosto muutti voimassa olevan polkumyyntitullin asetuksella (ETY) N:o 2685/90⁽⁵⁾.

- (2) Federation of European Bearing Manufacturers' Associations (FEBMA) jätti 1 päivänä lokakuuta 1994 asetuksella (ETY) N:o 2685/90 käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden väli-vaiheen uudelleentarkastelua koskevan pyynnön sellaisten yhteisön tuottajien puolesta, joiden väitettiin edustavan suurta osaa yhteisön kyseisten kuulalaakereiden kokonaistuotannosta.

- (3) Pyyntöä väitettiin, että voimassa olevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet eivät olleet tai eivät enää olleet riittäviä ehkäisemään vahinkoa aiheuttavaa polkumyyntiä, sillä sekä polkumyynnin että siitä aiheutuneen vahingon väitettiin lisääntyneen.

- (4) Komissio katsoi, että oli olemassa riittäviä todisteita väli-vaiheen uudelleentarkastelun aloittamiseksi muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista polkumyynnillä tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3283/94⁽⁶⁾ 11 artiklan 3 kohdan nojalla ja se julkaisi 23 päivänä maaliskuuta 1995 ilmoituksen Japanista peräisin olevien kyseisten kuulalaakereiden tuontia koskevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden väli-vaiheen uudelleentarkastelun aloittamisesta⁽⁷⁾.

- (5) Komissio ilmoitti virallisesti tutkimuksen aloittamisesta yhteisön tuottajille, tuojille ja japanilaisille tuottajille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä Japanin edustajille ja antoi asianomaisille osapuolille mahdollisuuden esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 56, 6.3.1996, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 317, 6.12.1996, s. 1

⁽³⁾ EYVL N:o L 193, 21.7.1984, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL N:o C 159, 18.6.1988, s. 2

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 256, 20.9.1990, s. 1

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 349, 31.12.1994, s. 1, asetus on korvattu asetuksella (EY) N:o 384/96.

⁽⁷⁾ EYVL N:o C 71, 23.3.1995, s. 4

- (6) Komissio etsi ja tarkisti kaikki tutkimuksensa kannalta välttämättöminä pitämänsä tiedot.
- (7) Tässä menettelyssä käytettiin tutkimusajanjaksona 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 1994 välistä ajanjaksoa. Tiettyjen tekijöiden suuntauksia koskevassa arvioinnissa, jonka tarkoituksena oli päätellä, oliko yhteisön tuotannonala kärsinyt vahinkoa kyseessä olevan tuonnin perusteella, käytettiin 1 päivän tammikuuta 1991 ja 31 päivän joulukuuta 1994 välistä ajanjaksoa.
- (8) Vahingon arviointia varten ja 7 kappaleessa mainitun ajanjakson osalta kerättyjen tietojen verrattavuuden varmistamiseksi käytettiin viiden-toista jäsenvaltion yhteisöä koskevia tietoja myös yhteisön laajentumista kattamaan Ruotsi, Suomi ja Itävalta edeltävän ajan osalta.
- (9) Tutkimus on ylittänyt tavanomaisen keston vahingon toteamisen ja menettelyn syy-yhteyksien monimutkaisuuden vuoksi, minkä pääasiallinen syy oli tutkittavan tuotteen lajien runsaus ja erilaisuus.
- (10) Yhteisön tuotannonala, jonka puolesta välivaiheen uudelleentarkastelua koskeva pyyntö jätettiin, koostuu seuraavista tuottajista:
- SKF France S.A. (Ranska)
 - SKF Industrie SpA (Italia)
 - ROL Rolamentos Portugueses SARL (Portugali)
 - GRW Gebr. Reinfurt GmbH & Co. KG (Saksa), ja
 - INA Kugellager Schaeffler KG (Saksa).
- (11) Seuraavat yritykset veivät kyseisiä kuulalaakereita Japanista yhteisöön tutkimusajanjakson aikana ja toimivat yhteistyössä komission kanssa uudelleentarkastelua koskevassa tutkimuksessa:
- Sapporo Precision Ltd.,
 - NTN Corporation Ltd.,
 - Nankai Seiko Co. Ltd.,
 - Nachi-Fujikoshi Corp.,
 - Koyo Seiko Co. Ltd.,
 - NSK Ltd.,
 - Inoue Jikuu Kogyo Ltd.,
 - Izumoto Seiko Co. Ltd.,
 - Tottori Yamakei Bearing Seisakusho Ltd.,
 - Nakai Bearings Co. Ltd.,
 - Fujino Iron Works Ltd. ja
 - NSK Micro Precision Ltd.
- (12) Seuraava riippumaton tuoja toimi tässä tutkimuksessa yhteistyössä komission kanssa: I.S.O Import Standard Office (Ranska).

- (13) Lisäksi lukuisat loppukäyttäjät esittivät huomautuksensa, jotka otettiin huomioon siinä määrin kuin ne vahvistettiin asiaa tukevilla todisteilla.

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

- (14) Menettelyn kohteena oleva tuote on CN-koodiin 8482 10 10 kuuluvat yksiriviset syväuraiset säteiskuulalaakerit, joiden suurin ulkohalkaisija on enintään 30 millimetriä. Kuulalaakereita käytetään pääasiallisesti välituotteina, joita käytetään kulutus- ja tuotantohyödykkeiden kokoonpanossa tai varaosina.
- (15) Japanissa ja yhteisössä kyseiset kuulalaakerit myydään pääsääntöisesti kahdelle asiakasryhmälle, eli teollisille käyttäjille ja jakelijaille.
- (16) Todettiin, että Japanissa tuotetut kyseiset kuulalaakerit, jotka myydään kotimarkkinoilla ja jotka viedään yhteisöön sekä yhteisön tuottajien tuottamat kyseiset kuulalaakerit ovat samankaltaisia fyysisiltä ominaisuuksiltaan ja käyttötarkoitukseltaan. Tämän vuoksi niitä pidettiin samankaltaisena tuotteena asetuksen (EY) N:o 384/96 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

C. YHTEISÖN TUOTANNONALAN MÄÄRITELMÄ

- (17) Japanilaisessa omistuksessa olevia yhteisössä tuotettavia yrityksiä ei pidetä asetuksen (ETY) N:o 2685/90 (johdanto-osan 32 kappale) osalta osana yhteisön tuotannonalaa asetuksen (EY) N:o 384/96 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti. Tätä tulkintaa pidettiin perusteltuna sen vuoksi, että kyseiset yritykset ovat etuyhteydessä viejiin, jotka vievät tutkittavana olevaa tuotetta Japanista. Nämä yritykset myyvät koko tuotantonsa yhteisössä sijaitseville myyntitytäryhtiöille, jotka ovat myös etuyhteydessä Japanista vieviin viejiin ja jotka myös myyvät tuotuja Japanista peräisin olevia kyseisiä kuulalaakereita. Näissä olosuhteissa katsotaan, että yhteisössä sijaitsevat tuotantoyritykset voisivat tämän johdosta hyötyä hyvien liiketoimintatapojen vastaisista käytännöistä. Näin ollen kyseisten tuottajien ei katsottu toimivan tavanomaisina yhteisön tuottajina vaan lähinnä täydentävänä toimituslähteenä viejille, joiden väitettiin harjoittavan polkumyyntiä.
- (18) Yksi johdanto-osan 10 kappaleessa mainituista yhteisön tuottajista ei vastannut komission kyselylomakkeeseen tämän asettamassa määräajassa. Koska kyseinen yritys ei toiminut yhteistyössä, se suljettiin pois yhteisön tuotannonalalta sellaisena, kuin se on valituksessa määritettynä, ja näin ollen myös komission vahingon määrittämisestä tämän tutkimuksen yhteydessä. Tämän tutkimuksen lopun

osalta ilmaisulla 'yhteisön tuotannonala' tarkoitetaan yhteistyössä toimineita yhteisön tuottajia, jotka tukivat valitusta ja joiden yhteinen kyseisten kuulalaakereiden tuotanto muodostaa suuren osan yhteisön kokonaistuotannosta asetuksen (EY) N:o 384/96 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

D. VAHINKO

Kulutus

- (19) Vuosien 1991 ja 1994 välisenä aikana kyseisten kuulalaakereiden kulutus viidentoista jäsenvaltion yhteisössä nousi noin 390 miljoonasta kappaleesta noin 536 miljoonaan kappaleeseen, eli noin 38 prosenttia. Tämä markkinoiden laajentuminen johtuu yleisten suhdannevaihtelujen vaikutuksesta kyseisten kuulalaakereiden markkinoihin, minkä aikana kyseisten kuulalaakereiden markkinoiden koko vaihtelee tuotteen käyttäjien yleisen toiminnan tason mukaisesti.

Tuonnin määrä ja markkinaosuus

- (20) Japanista peräisin olevien kyseisten kuulalaakereiden tuonti laski vuoden 1991 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 808 tonnista 618 tonniin, eli 23,5 prosenttia. Japanista peräisin olevien kyseisten kuulalaakereiden myynti yhteisössä laski 19,6 miljoonasta kappaleesta 18,7 miljoonaan kappaleeseen, eli 4,5 prosenttia samana ajanjaksona.
- (21) Tämän laskun mukaisesti ja vastoin yhteisön tuotannonalan väitteitä tarkasteltavana olevan tuonnin markkinaosuus laski jatkuvasti vuodesta 1991. Markkinaosuus laski 5,1 prosentista vuonna 1991 vuoden 1994 3,5 prosenttiin.

Tuontihinnat

- (22) Hintatietoja toimittaneiden japanilaisten tuottajien edustavan valikoiman tietyiltä lajeilta perimiä hintoja verrattiin täysin samojen lajien osalta asiakasryhmittäin yhteisön tuottajien neljässä jäsenvaltiossa perimiin hintoihin (Saksa, Yhdistynyt kuningaskunta, Ranska ja Italia). Kyseisten markkinoiden katsottiin edustavan yhteisössä vallitsevia olosuhteita kokonsa vuoksi sekä aikaisempien kuula- tai rullalaakereita koskeneiden tutkimusten mukaisesti. Tämän arvioinnin perusteella todettiin, että Japanista tapahtuva tuonti alitti hintoja, kuten asetuksessa (ETY) N:o 2685/90 (johdanto-osan 35 ja 36 kappale) oli määritetty. Päätelmien tekemistä tämän arvioinnin perusteella ei kuitenkaan pidetty perusteltuna, koska kyseessä olevat japanilaiset yritykset myyvät liian pienen määrän yhteisön tuottajien valmistamien lajien kanssa täysin samanlaisia tai niihin suoraan verrattavissa olevia lajeja niin suuressa määrin, että tällainen vertailu yhteisön tuottajiin olisi merkityksellinen. Näissä olosuh-

teissa, samoin kuin asetuksessa (ETY) N:o 2685/90, ei vahvistettu yksilöllisiä marginaaleja hintojen alittamiselle jokaisen kyseessä olevan yrityksen osalta.

Yhteisön tuotannonalan tilanne

Myynti ja markkinaosuudet

- (23) Yhteisön tuotannonalan yhteisössä valmistamien kyseisten kuulalaakereiden myynti nousi 81,6 miljoonasta kappaleesta 103,1 miljoonaan kappaleeseen vuoden 1991 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, eli 26,2 prosenttia. Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus laski samana ajanjaksona 21,1 prosentista 19,2 prosenttiin.

Hinnat

- (24) Yhteisön tuotannonala väitti, että japanilaisten viejien harjoittama hintojen alittaminen tai alhaisempien hintatarjousten tekeminen johti hintapaineisiin, mikä pakotti yhteisön kyseisten kuulalaakereiden tuottajat laskemaan hintojaan omien markkinaosuuksien puolustamiseksi suurin taloudellisin menetyksin. Yhteisön tuotannonalan mukaan tämä hintojen alittaminen oli estänyt sitä nostamasta hintojaan vuoden 1994 aikana, eli lamakautta seuranneena nousukautena.
- (25) Yhteisön tuottajien yhteisössä myymien kyseisten kuulalaakereiden hintojen kehitys vuoden 1991 ja tutkimusajanjakson päättymisen (1994) välisenä aikana arvioitiin yksityiskohtaisesti asiakasryhmittäin Saksassa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Ranskassa ja Italiassa sellaisten lajien osalta, joiden liikevaihto edusti yli 50:tä prosenttia kokonaisliikevaihdosta yhteisössä. Tämän perusteella ilmeni, että vuosien 1991 ja 1994 välisenä aikana hinnat laskivat keskimäärin 3,9 prosenttia (myynti kaikille asiakasryhmille). Vuosien 1993 ja 1994 välisenä aikana hinnat kuitenkin nousivat 1,4 prosenttia. Suurille teollisille käyttäjille suunnatussa myynnissä, joka muodostaa suurimman osan yhteisön tuotannonalan kokonaisliikevaihdosta, hinnat laskivat 4,2 prosenttia vuosien 1991 ja 1994 välisenä aikana ja nousivat 1,7 prosenttia vuosien 1993 ja 1994 välisenä aikana. Jakelijoiden suunnatussa myynnissä hinnat laskivat 3,1 prosenttia vuosien 1991 ja 1994 välisenä aikana ja 0,4 prosenttia vuosien 1993 ja 1994 välisenä aikana.
- (26) Koska yhteisön tuotannonalan myynti kasvoi, minkä seurauksena tuotantokustannukset laskivat, yhteisön tuotannonala hyötyi näistä suhteellisen vakaista hinnoista. Joka tapauksessa katsotaan, että lievä hintojen alittaminen ei aiheuttanut yhteisön tuotannonalalle merkittävää painetta hintojen laskeamiseen. Tämän tueksi komissio totesi, että yhteisössä myytyjen japanilaista alkuperää olevien kyseisten kuulalaakereiden hinnan painotettu keskiarvo nousi huomattavasti vahingon määrittästä koskevan tutkimusajanjakson aikana.

Kannattavuus

- (27) Yhteisön tuotannonalan mukaan hintojen alittaminen ja sen aiheuttama hintakehitys vaikuttivat merkittävästi sen taloudelliseen tulokseen. Kuitenkin yhteisön tuottajien tämän uudelleentarkastelun yhteydessä toimittamista tiedoista ilmenee päinvastoin, että tutkittavana olevan tuotteen kannattavuus ilman ylimäärisiä tulo- tai kustannuseriä nousi 1 prosentin voitosta vuonna 1991 13 prosentin voittoon vuonna 1994 ja elpyi erityisesti vuonna 1994.

Tuotanto, tuotantokyky ja tuotantokyvyn käyttö

- (28) Vuosien 1991 ja 1994 välisenä aikana yhteisön tuotannonalan tuotanto nousi 93 miljoonasta kappaleesta 135 miljoonaan kappaleeseen, eli 45 prosenttia. Samana ajanjaksona yhteisön tuotannonalan tuotantokyky tonneina ilmaistuna nousi hieman, eli 0,5 prosenttia, ja tuotantokyvyn käyttöaste, myös tonneina ilmaistuna, nousi 74,9 prosentista 85,8 prosenttiin.

Työllisyys

- (29) Vuoden 1991 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana yhteisön tuotannonalan työllisyysaste laski 1 418 työntekijästä 1 177 työntekijään, eli 17 prosenttia. Olisi otettava huomioon, että tutkimuksen aikana suurin osa yhteisön tuottajista näytti ryhtyneen merkittäviin rakenneuudistusponnistuksiin yleisen tuottavuuden lisäämiseksi. Suurimpien yhteisön tuottajien julkisten lausuntojen perusteella katsotaan, että tämä rakenneuudistus oli tarpeellinen rakenteellisten puutteiden korjaamiseksi ja tuottavuuden lisäämiseksi pitkällä aikavälillä. Tuotantokyvyn, tuotantokyvyn käyttöasteen ja tuotannon kehityksen vertailun perusteella voidaan todeta, että tavoite saavutettiin, mikä ilmenee kannattavuuden parantumisena.

Vahinkoa koskeva päätelmä

- (30) Edellä olevien vahinkoa koskevien tekijöiden, kuten yhteisön tuotannonalan kannattavuuden, tuotannon, tuotantokyvyn, tuotantokyvyn käyttöasteen ja myynnin arvioinnista ilmenee, että näiden kehityssuunta oli myönteinen, kun taas työllisyyden kehityssuunta oli kielteinen. Kannattavuuden osalta yhteisön tuotannonalan tulokset saavuttivat, ja joissakin tapauksissa ylittivät, tiettyjen suurimpien yhteisön tuottajien asettamat sisäiset tavoitteet. Tämä johtaa päätelmään, että yhteisön tuotannonalalla ei ollut taloudellisia tai rahoitukseen liittyviä vaikeuksia.

E. SYY-YHTEYS

- (31) Yhteisön tuotannonala väitti, että Japanista tapahtuva tuonti oli vahingoittanut tämän tulosta, eli tulos olisi ollut parempi, jos yhteisön tuotannonala ei olisi joutunut laskemaan hintojaan japanilaisten viejien hintojen tasolle pystyäkseen kilpailemaan näiden kanssa.
- (32) Tämän vuoksi komissio tutki asetuksen (EY) N:o 384/96 säännösten mukaisesti, johtuiko yhteisön tuotannonalan tilanne kyseessä olevan tuonnin määrästä ja hinnoista ja voitiinko niiden vaikutusta pitää merkittävänä asetuksen (EY) N:o 384/96 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Tutkimuksessa huolehdittiin siitä, että yhteisön tuotannonalan tilanteen ei katsottaisi johtuvan asianomaisesta tuonnista, jos se oli muiden tekijöiden aiheuttama.
- (33) Ensiksi yhteisön tuottajien tarkasteltavana olevan ajanjakson aikana perimien hintojen yksityiskohtaisesta arvioinnista sellaisena, kuin se on edellä kuvattuna, ilmenee, että kyseessä oleva tuonti ei vaikuttanut merkittävällä tavalla yhteisön tuottajien perimiin hintoihin eikä näin ollen näiden taloudelliseen tulokseen, kuten ei myöskään edellä lueteltuihin tekijöihin.
- (34) Toiseksi olisi muistettava, että Japanista tapahtuvan tuonnin määrä laski tutkimusajanjaksona sekä absoluuttisesti että markkinaosuuden osalta. Tosin myöskin yhteisön tuotannonalan markkinaosuus laski, mutta lasku Japanista tapahtuvan tuonnin markkinaosuudessa prosentteina ilmaistuna oli jyrkempi kuin lasku yhteisön tuotannonalan markkinaosuudessa. Tämän vuoksi on kohtuullista päätellä, että toisin kuin mitä yhteisön tuotannonala väittää, se ei menettänyt markkinaosuuksia Japanista tapahtuvalle tuonnille.
- (35) Kolmanneksi, tarkasteltavana olevan ajanjakson aikana merkittäviä määriä tuotiin muualta kuin Japanista, ja tämän tuonnin markkinaosuus kasvoi 51,65 prosentista 63,68 prosenttiin vuodesta 1991 vuoteen 1994.
- (36) Neljänneksi, yhteisössä tuottavien, tämän menetelyn kohteena oleviin viejiin etuyhteydessä olleiden japanilaisten yritysten markkinaosuus oli merkittävä koko ajanjaksona ja se nousi vuoden 1991 12,2 prosentista vuoden 1994 10,2 prosenttiin.
- (37) Viidenneksi yhteisön tuotannonala väitti, että polkumyynnin heikentävän vaikutuksen takia se ei voinut tyydyttää asiakkaidensa kysyntää taloudellisenä nousukautena ja että voidakseen investoida lisätuotantokykyyneen sen olisi saatava korkeampaa myyntivoittoa kuin se oli saanut tutkimusajanjak-

sona. Komissio on kuitenkin sitä mieltä, että kustannusten karsiminen on tavanomaista liiketoimintaa erityisesti silloin, kun talouden taantuma kohdistuu kyseiseen tuotannonalaan. Toisaalta tuotantokyvyn lisääminen noususuhdanteen aikana ja sen rahoittaminen tavanomaisilla rahoitusvaroilla voi myös olla tavanomaista liiketoimintaa. Näin ollen tuotantokyvyn lisäämättä jättämistä ei voida pitää kyseessä olevan tuonnin seurauksena.

- (38) Lopuksi työllisyyden alenemisen osalta olisi huomattava, että tutkimuksen aikana ilmeni, että useimmat yhteisön tuottajat olivat tarkasteltavana olevana ajanjaksona ryhtyneet merkittäviin rakennuudistusponnistuksiin yleisen tuottavuuden lisäämiseksi. Suurimpien yhteisön tuottajien julkisten lausuntojen perusteella katsotaan, että tämä rakennuudistus oli tarpeellinen rakenteellisten puutteiden korjaamiseksi ja tuottavuuden lisäämiseksi pitkällä aikavälillä. Tuotantokyvyn, tuotantokyvyn käyttöasteen ja tuotannon kehityksen vertailun perusteella voidaan todeta, että tavoite saavutettiin, mikä ilmenee kannattavuuden paranemisena.

Syy-yhteyttä koskeva päätelmä

- (39) Edellä esitetyt päätelmät huomioon ottaen päätellään, että kyseessä oleva tuonti ei itsessään vaikuttanut merkittävästi yhteisön tuotannonalan tilanteeseen ja että yhteisön tuotannonalan jättämässä välivaiheen uudelleentarkastelua koskevassa pyynnössä esitetyt väitteet siitä, että voimassa olevat toimenpiteet eivät olleet riittäviä ehkäisemään kasvavaa vahinkoa, todistettiin vääriksi. Se, että yhteisön tuotannonalan tulos ei ollut vieläkin parempi, voi johtua lähinnä muista kolmansista maista tapahtuvasta tuonnista sekä japanilaisten yritysten tuotannosta yhteisössä.

F. OLOSUHTEET, JOISTA SÄÄDETTÄÄN ASETUKSEN (EY) N:o 384/96 11 ARTIKLAN 2 KOHDASSA

- (40) Asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetty viiden vuoden ajanjakso päättyi vuoden 1995 syyskuussa. Asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 7 kohdan perusteella tätä välivaiheen uudelleentarkastelua olisi näin ollen myös sovellettava saman asetuksen 11 artiklan 2 kohdan säädettyihin olosuhteisiin. Asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että lopullisen polkumyyntitoimenpiteen voimassaolo päättyy viisi vuotta sen käyttöön ottamisen jälkeen tai viisi vuotta sen päivän jälkeen, jona viimeimmän polkumyyntiä ja vahinkoa koskevan uudelleentarkastelun päätelmä tehtiin, ellei todeta, että

toimenpiteen voimassaolon päättymisen johtaisi todennäköisesti polkumyyntin ja vahingon jatkumiseen tai toistumiseen. Mainitun 11 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, että tätä todennäköisyyttä voidaan tukea esimerkiksi todisteilla siitä, että vahingon poistuminen johtuu osittain tai kokonaan toimenpiteiden voimassaolosta, tai todisteilla siitä, että viejien tilanne tai markkinaolosuhteet ovat sellaiset, että ne osoittavat uuden vahingollisen polkumyyntin todennäköisyyttä.

- (41) Kuten edellä osoitettiin, tosiasioista ilmeni, että tarkasteltavina olevat toimenpiteet ovat pienentäneet kyseessä olevan tuonnin vahingollisia vaikutuksia niin, että ne eivät ole merkittäviä asetuksen (EY) N:o 384/96 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

- (42) Yhteisön tuotannonala esitti, että jos tällä hetkellä voimassa olevat toimenpiteet lakkaisivat olemasta voimassa, on todennäköistä, että kyseessä olevan tuonnin aiheuttama merkittävä vahinko toistuisi. Yhteisön tuotannonala perustelee väitettään seuraavilla huomioilla: ensiksi, Japanista tapahtuva tuonti kasvoi absoluuttisesti tutkimusajanjakson jälkeen, mikä edelleen alensi hintoja tai ehkäisi niiden nousun. Yhteisön tuotannonalan esittämistä tiedoista huolimatta käytettävissä olevista tosiasioista ei voida päätellä, että tuontimäärien lisääntyminen vaikuttaisi yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden ja hintojen kehityssuuntaukseen merkittäväällä tavalla. Toiseksi, kyseessä oleva tuonti vaikuttaa jatkossakin kielteisesti niiden pienestä markkinaosuudesta ja yhteisössä sijaitsevien japanilaisten tuottajien merkittävästä markkinaosuudesta huolimatta. Tältä osin olisi muistettava ensiksi se, että Japanista tapahtuvan tuonnin markkinaosuus on laskemassa, toiseksi että muista kolmansista maista kuin Japanista tapahtuva tuonti kasvaa, ja kolmanneksi, että yhteisössä sijaitsevilla japanilaisilla tuotantolaitoksilla on merkittävä ja vakaa markkinaosuus.

- (43) Ottaen huomioon nämä taloudelliset suuntaukset ja edellä mainittu päätelmä, että Japanista tapahtuvan tuonnin vaikutus yhteisön tuotannonalan tilanteeseen tarkasteltavana olevana ajanjaksona ei ollut merkittävä, sekä se, että yhteisön tuotannonala on toipunut aikaisemmin esiintyneestä polkumyyntistä, komission kanta on, että ei ole todennäköistä, että voimassa olevien polkumyyntin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättymisen aiheuttaisi tilanteen, jossa kyseisen tuonnin merkittävän vahingollinen vaikutus toistuisi.

- (44) Viejien tilanteen osalta virallisista tilastoista ilmenee, että Japanin laakereiden tuotantokyky on pysynyt vakaana vuodesta 1990 vuoteen 1994 ja kasvoi myöhemmin maailmanlaajuisen kysynnän elpymisen johdosta, mikä tukee edellä esitettyä päätelmää.

- (45) Markkinaolosuhteiden osalta olisi toistettava, että yhteisön tuotannonalan tilanne kyseisten kuulalaa-kereiden markkinoilla parani huomattavasti. Tämä johti kannattavuuden parantumiseen. Tämä kehitys jatkui ja parani entisestään tutkimusajanjakson päättymisen jälkeen, kuten ilmenee vuoden 1995 osalta julkaistuista suurimpien yhteisön tuottajien yleisistä tuloksista. Ei ole todennäköistä, että tämä tilanne muuttuisi voimassa olevien toimenpiteiden päättymisen johdosta.

G. POLKUMYYNTI

- (46) Edellä olevan päätelmän perusteella komissio ei pitänyt tarpeellisenä arvioida, tapahtuiko kyseessä oleva tuonti polkumyynnillä ja oliko jälkimmäisessä tapauksessa polkumyynnin marginaali kasvanut vai ei, koska tämä ei olisi vaikuttanut millään tavoin edellä olevaan arviointiin eikä se olisi näin ollen muuttanut tehtyjä päätelmiä.

H. PÄÄTELMÄ

- (47) Edellä olevat päätelmät huomioon ottaen katsotaan, että Japanista peräisin olevien kyseisten kuulalaa-kereiden tuonnissa voimassa olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden välivaiheen uudelleentarkastelun tulos on se, että kyseistä tuontia koskeva polkumyynnin vastainen menettely olisi päätettävä asetuksen (EY) N:o 384/96 9 artiklan mukaisesti ja että voimassa olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolo olisi tämän vuoksi päätettävä asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- (48) Komissio ilmoitti päätelmistään asianomaisille osapuolille, mukaan lukien yhteisön tuotannonala. Saatuaan komissiolta edellä mainittuja tosiasioita ja päätelmiä koskevat tiedot yhteisön tuotannonalan

edustajat esittivät lisää huomautuksia sekä suullisesti että kirjallisesti kyseessä olevan Japanista tapahtuvan tuonnin vaikutuksista yhteisön tuotannonalaan. Komissio otti kyseiset huomautukset huomioon mutta päätteli, että sen edellä mainittuja päätelmiä ei voitu kumota niiden perusteella. Tietty jäsenvaltiot esittivät vastalauseita kyseisestä toimitatavasta neuvoo-antavassa komiteassa. Asetuksen (EY) N:o 384/96 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti komissio toimitti neuvostolle kertomuksen komitean kuulemisen tuloksista ja ehdotuksen välivaiheen tarkastelun sekä voimassa olevien toimenpiteiden voimassaolon päättämisestä. Koska neuvosto ei päättänyt toisin määränemistöllä yhden kuukauden määräajassa, menettely katsotaan päättyneeksi.

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Sellaisten Japanista peräisin olevien CN-koodiin 8482 10 10 kuuluvien kuulalaa-kereiden tuontia, joiden suurin ulkohalkaisija on enintään 30 millimetriä, koskeva polkumyynnin vastainen menettely päätetään, minkä tuloksena kyseistä tuontia koskevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolo päättyy.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 2 päivänä huhtikuuta 1997.

Komission puolesta

Leon BRITTAN

Varapuheenjohtaja

OIKAISUJA

Oikaistaan neuvoston asetus (EY) N:o 723/97, annettu 22 päivänä huhtikuuta 1997, jäsenvaltioiden toimintaohjelmien toteuttamisesta EMOTR:n tukiosaston menojen valvonnan osalta

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti N:o L 108, 25. huhtikuuta 1997)

Sivulla 7, 2 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa

korvataan ilmaus "määräaika vahvistetaan soveltamisasetuksen" ilmauksella "määräaika on soveltamisasetuksen".

Sivulla 7, 3 artiklan 1 kohdassa, kolmannella rivillä

korvataan ilmaus "kesäkuuta toteutettavaan" ilmauksella "kesäkuuta seuraavana vuonna toteutettavaan".

Sivulla 7, 3 artiklan 2 kohdassa, ensimmäisellä ja toisella rivillä

korvataan ilmaus "erä pannaan täytäntöön kunkin" ilmauksella "erä käytetään kunkin".

Sivulla 7, 4 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa, neljännellä rivillä

korvataan ilmaus "ottaen huomioon" ilmauksella "ottaen erityisesti huomioon".
